



# SLOVENSKI ILUSTROVANI TEDNIK

**Naročnina**  
za Avstrogrško: 1/4 leta K 2-50, 1/2 leta K 5-—, celo leto K 10-—  
za Nemčijo: " K 3-50, " K 7-—, " K 14-—  
za ost. tuzemstvo: " fr. 4-20, " fr. 8-20, " fr. 16-80  
za Ameriko celo leto 3-25 dolarje.

V Ljubljani, v četrtek dne 21. maja 1914.  
Uredništvo in upravništvo: Frančiškanska ulica  
štev. 10, I. nadstropje.

Oglasnina  
za 6 krat deljeno mm vrsto enkrat 10 v. — Pri  
večkratnih objavah primeren popust.

Štev. 21.

Posamezna številka 22 vinarjev.

Na naročila brez denarja se ne ozira.

Naročnina za dijake in vojake 8 kron.

Leto IV.

Vsak naročnik dobi letos jeseni brezplačno in poštine prosto ilustrovan koledar za l. 1915. Za vsake pol leta plačane naročnine pa ima vsak naročnik pravico do ene slike Prešerna, Jurčiča, Gregorčiča ali Aškerca, če plača 40 vin. za ovoj in poštino za vsako sliko.



Nezaslišana grozovitost nemškega inženirja pri gradbi bagdadske železnice. Nемеc je dal ruske in domače delavce povoziti z lokomotivo. 9 delavcev usmrčenih in 43 smrtno ranjenih!

F. KOZAK:

**Oče.**

Žarn je spremil zdravnika do vrat. Pogledal mu je boječe v obraz in mu položil roko na ramo: »Kako je, gospod doktor?«

Zdravnik je v zadregi pogladil svojo lepo črno brado. »Nečem tajiti, gospod Žarn! Hčerkinu zdravje je zelo omajano in bojim se, da sploh ne ozdravi.«

»In kaj je vzrok bolezni?«

»Rodila jo je prevelika duševna razburjenost in pobitost. Materina smrt je na ta nežni organizem delovala, kakor slana na pomladne rože.«

Žarn je strmel v tla in si grizel usta. Zdravnik je z rokavom likal cilinder, stresal z rameni, kakor bi se hotel otresti žalosti tujih ljudi in končno prijel za kljuko.

»Potolažite se, gospod Žarn. Že star pregovor pravi, da ne pride nesreča nikoli sama v hišo, pač pa vedno v spremstvu. Torej bodite močni in udajte se v usodo!«

»Ne enega zdravila nimate več za Anko?«

»Dvomim.«

»Torej mi ne morete dati ne enega upa?«

Doktor je pomislil. »Morda! Ako bi vam namreč dopuščale razmere, bi morala Anka zdaj na potovanja. Poslati bi jo morali k morju in sploh napeljati nov, svež tok skozi vsakdanjost njenega tukajšnjega življenja. To bi jo morda ozdravilo.«

Očetove oči je spreletel žar hvaležnosti. Stisnil je zdravniku roko in zašepetal par nerazumljivih besed. Nato je šel do vrat sosednje sobe in prisluhnil. Niti glasu ni bilo čuti. Obrnil se je in sedel na stari divan pri oknu.

Zunaj je živela in klila pomlad kakor od sladke ljubezni razpaljeno deklet. Drevice je bilo polno smolnatih popkov, tu pa tam se je že pozibal v vetru zelen listič. Nizke, predmestne hišice so se prijazno svetlikale v solncu kakor dobrovoljne starke, ki se v nedeljskem jutru z belim predpasnikom napotijo v cerkev. Za njimi so sople njive, na obzorju so se topili in lesketali v solncu visoki zvoniki mestnih cerkva.

Žarnov pogled je spolzel nazaj v sobo in obtičal na tleh.

»Potovanje jo ozdravi, je rekel doktor. Morje... Križ božji, ko bi ne bilo tako daleč... Denarja je treba... precej denarja...«

Vzdihnil je in prekrizal roke na kolnih. Kakor blisk so preleteli njegov njegov spomin oni težki dnevi, ko so ravno v tej sobi plapolale sveče ob mrtvaškem odru in je odmeval obupen jek po hiši. Tako nenadoma se je obregnila smrt ob njegovo družino, da so se je vsi prestrašili. Žena je bolehalo mesec dni, in komaj se je pričel topiti sneg, že je za vedno zatisnila svoje skrbne oči. Uboga Anka! Prej vsa polna življenja, živahna in brezskrbna, je nenadoma utihnila in žalost je pokrila njeno mlado lice. Izprva je plakala kakor blazna, potem pa ji je žal otopele bridkosti zastrli oči. Usahnila je svežost njenih lic, prepregla jih je bolna bledeca. Hodila je po hiši kakor senca, kakor pust odmev vesele pesmi. Večkrat je v mrzlih pomladanskih dneh cele ure preklečala kraj materinega groba, zamišljena bogve kam je pozabila na ves svet in na samo sebe. Nekoč se je vrnila proti večeru domov. Po večerji jo je zgrabil suh,

trmast kašelj. Žarna je spreletel leden strah in prosil jo je, naj se čuva, naj se vendar utolaži, a Anka ni odgovarjala. Boječe je pogladila očetovo lice in ga poljubila na čelo. Od tistega dne se je oklenila bolezni s tako silo, da je tekom meseca docela oslabela. Zdravniki so zapisovali ta in ona zdravila, a pomagalo ni ne eno. Žarn je kupoval in trépetal: za hčer in obenem za svoje gospodarstvo. Ženina bolezen in smrt sta mu požrli lep denar in zdaj še Ankina zdravila... A vendar je skrbel predvsem za hčer. Niti pomisliti ni smel, da bi tudi ona umrla... ah, tega se je bal, kakor neznanega, silnega zla, ki bi ga ubilo, če bi v istini obiskalo njegovo hišo.

Nekdo je rahlo potrkal.

»O, teta Berta! Dober dan!«

»Bog daj! Kako je?«

Teta Berta, postarna, suhljata ženičica, je bila edini hišni prijatelj, ena tistih oseb, ki bi brez njih predmestja veliko izgubila svojega pravega značaja. Pozna jih vsaka hiša, za vsako družino vedo godove, za vsakega otroka se najde v njih vrečici oranža ali pa kaj sladkega. Večini oskrbijo vsako leto blagoslovljene sveče in vodo, bolnikom hodijo razlagat nedeljske pridige. Teta Berta — njen obraz je starost že tako razoralo, da je bil preprežen z gubicami kakor s tankimi lasmi — je sedla na stol in vprašujoče pogledala Žarna.

»Kako se ti pozna skrb, Andrej! Pazi, da še ti ne zbolíš! Kako je z Anko?«

»Slabo, teta!«

»Revica! Preveč je ljubila rajnico... Kakor bi jo Marjeta klicala k sebi!«

»Ne govorite tega, teta! Anka ne sme umreti.«

»Saj vem, da bi ti ne bilo v veselje, toda kaj hočeš! Božja volja!«

Za hip sta pomolčala.

»Samo nekaj jo reši, je rekel zdravnik.«

»Kaj?«

»Da gre k morju.«

Teta Berta se je brez presenečenja zamislila.

»Seveda... k morju... Toda, kaj si pomislil, Andrej...«

»Že, teta!«

»Zdaj imaš hišo... svoj dom, kar je največ vredno. In to je vse tvoje premoženje.«

»Vem.«

»Anke tudi ne moreš same pošiljati. Pomisli, da moraš tudi ti ž njo.«

»Tudi jaz?«

»Na vsak način. Kaj naj počne deklet samo v tujini? Sorodnikov nimaš tam doli, ki bi jo lahko sprejeli za ta čas... Ž njo pa tudi nihče ne more, razun tebe.«

Žarn jo je pogledal in hipna malodušnost mu je prepojila dušo. Srce se mu je krčilo, ko je pomislil, kje naj vzame toliko denarja.

»Zakaj ravno mene tako tepe...!«

»Andrej, bodi mož in ne obupaj! Morda se še vse kako drugače uredi.«

»Hišo prodam.«

Teta Berta je hotela nekaj ugovarjati, a Žarn jo je prehitel:

»Drugega pota ni!«

Starka je pogladila krilo.

»Da, drugega pota ni!«

Sklonila sta glave in umolknila.

V sosednji sobi je nekdo zaklical.

»Oče!«

Žarn se je dvignil in šel k hčeri.

Anka je slonela na starem, usnjatem naslanjaču. Razpleteni, kostanjevi lasje so ji v mehkih valih padali na vrat in pleča,

drobni, blede obrazek je bil v njih okviru še milejši in bledejši. Izmučene roke so kakor mrtve ležale v naročju, oči so napol sanjale.

»Vode, prosim!«

Žarn je vzel kozarec in odhitel k vodovodu. Med tem je pridrsala v sobo teta Berta in izvlekla iz žepa jabolko.

»Kako je, Anka? Na to-le... take si imela vedno rada.«

»Hvala, teta.«

»Pa nikar ne žaluj toliko, Anka! Od same žalosti si zbolela.«

Anka jo je pogledala, nato pa je polagoma povescila svoje lepe, rjave oči.

»Kmalu ozdraviš popolnoma, a potem pazi bolje, kakor do zdaj. Glej, kako je dober tvoj oče. K morju te vzame s seboj.«

Lica bolnice je spreletela rahla, smehljajoča se rdečica.

»K morju?«

»Da, zdravnik je rekel, da je samo tam doma tvoje zdravje.«

Anka je pomislila in se namah zresnila. Ko ji je oče prinesel vodo, ga je prišla za roko in se vzpela k njemu.

»Pojdeva res k morju?«

»Da, da, dragica moja! Kmalu odrineva...«

»Veš, oče, saj bi bilo... ne, ostaniva tu. Morda vseeno ozdravim.«

»Toda, Anka!«

»Oče! Bogati nismo, a potovanja so draga!«

Žarn se je trpkno nasmehnil in jo pobožal po laseh.

»Le brez skrbi, Anka! Vse uredim tako, da bo prav. Nič se ne boj!«

In tekom štirinajstih dni je res uredil vse tako, kakor je mislil, da je prav. Prodal je hišo in opravo, kupil Anki in sebi novo obleko, poizvedel pri zdravniku za ugodno kopališče in odpotoval. Dolgo časa je vse predmestje govorilo o njem, kako je slekel zadnjo srajco, da si ohrani hčer, a polagoma so ljudje pozabili. V hišo se je naselil tuj gospodar; tam, kjer je prej gospodarila žalost, je zdaj zvenel razposajen smeh številnih otrok. Sled za Žarnom se je zabrisala, le teta Berta je včasih pomolila očenaš zanj in za Anko.

\* \* \*

V sobi je brlela drobna sveča.

Skozi odprto okno je plul vanjo mehki večerni zrak. V vrtu so šušljale ciprese, tih vetrič se je pozibaval v njihovih vejah.

»Oče!«

Sključena postava, sloneča pri oknu, se je vzpela in stopila k postelji v ozadju.

»Kaj je, Anka?«

V boleštni vročici žareča roka se je oprijela njegovega zapestja.

»Oče! Ali je bila mama dolgo bolna?«

»Ne.«

»Kaj ne, da me je zelo ljubila?«

»Seveda, dete moje! Ah, saj te ljubim tudi jaz!«

Žarn je sedel kraj postelje. Molk je dihnil preko sobe.

»Oče!«

»Kaj?«

»Kako pa je človeku, kadar ve, da bo umrl?«

»Slabost ga muči.«

»Ali je težko umreti?«

»Nekaterim!« In kakor bi se v hipu nečesa domislil, je zastokal in prijel hčer za roke. »Anka, nikar! Ne umri mi še ti!«

Molk.

»Ali je res, da se po smrti zopet snidemo?«

Glas je postajal vedno slabjši in medlejši.

»Da . . . seveda . . .«

Sunkoma je vztrepotalo mlado telo.

»Oče!«

»Anka!« — — — — —

Žarn se je kakor pijan dvignil s postelje, zatisnil mrtvi Anki oči in stopil k oknu. Njegov pogled je zablodil preko brezmejnega morja v smeri domovine. Oči mu je skalila težka solza. Sesedel se je na stol in strmел na posteljo, kjer je pravkar umrl njegov zadnji up. Poslednji novci so šli za zdravnike in zdravila . . . Zaman. Bridkost mu je skrivila ustna in solza za solzo je polzela po razoranem licu.

»Berač!« —

Pogreb je bil kratek in žalosten. Žarn je stopal za krsto s sklonjeno glavo in sklenjenimi rokami. Plakal ni.

Tisti večer so ga še videli, kako je hodil ob obali s sklonjeno glavo in sklenjenimi rokami, kakor za pogrebom, potem pa je izginil neznano kam. Pravili so, da ga je požrlo morje, pa ono je molčalo in ni odkrilo skrivnosti.

### Slovenski Amerikanec Štrucelj.

Leto 1897. je v politični in narodni zgodovini goriških Slovencev mejnik v boljšo bodočnost, je leto najodločnejšega preobrata za gospodarsko osamosvoje in politično veljavo v Gorici in celi deželi. — Meseca marca so Lahi zopet osvojili državnozbornski mandat v veleposestvu — in to svojo zmago so proslavili z demonstrativnim obhodom po goriških ulicah. Vse, kar je moglo na noge, je šlo na ulice, celo državni uradniki dolgi do preiskovalnega sodnika, godba je svirala zloglasno:

»Lasse pur che i canti e subi,  
che i fari pur dispetti,  
nella patria di Favetti  
no si parla che italian.«

in vsa ta ogromna množica je divjala in tulila: Abasso in ščavi! Fora i ščavi! Najhujši vihar je bil pred »Goriško tiskarno« in uredništvom »Soče«.

In dvignila se je užaljena slovenska duša, v kateri je vzplamtel ogenj vroče ljubezni do teptane domovine: vsi goriški Slovenci kakor en sam mož so dvignili proti nebu pesti osvete, toda plemenite in vzvišene: v boj za gospodarsko osamosvoje!

Na lahonska izzivanja je odgovorila »Soča« s pesmico, ki je po vsej goriški donela po napevu one »Lasse pur« in sicer:

Le pustite, naj besnijo,  
Pesem svojo naj rohnijo,  
Naša pesem je slovenska,  
Naša pesem naj doni:

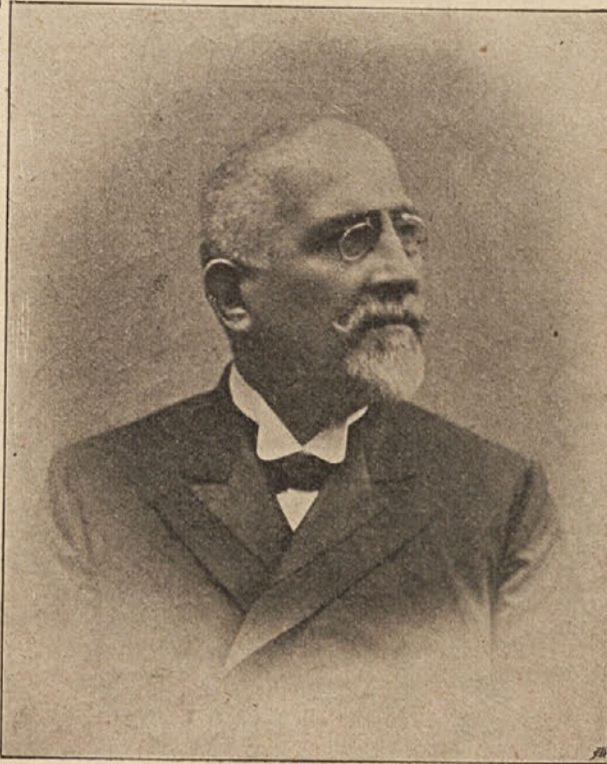
Le pustite, naj kričijo,  
Naj razsajajo, norijo,  
Saj Gorica je slovenska,  
Brez Slovencev Gorice ni!

Le pustite, saj boje se,  
Saj že mrzlica jih tresе,  
Ker Slovan iz spanja vstaja,  
Ker Slovan zdaj gre na dan!

Le pustite, naj norijo,  
V žolči svoji se vtopijo:  
»Svoji k svojim!« mi hitimo,  
»Svoji k svojim!« naj velja!

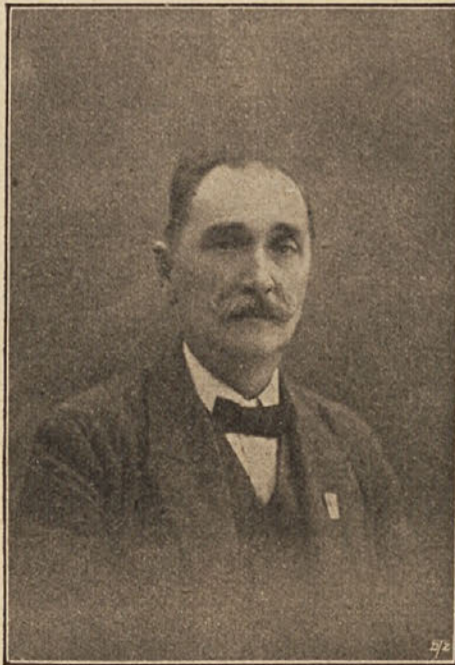
In po celi deželi je donela ta pesem. Kamor so prišli Lahi le za ped izven Gorice — jim je brenčala po ušesih ta pesem — njene posledice pa so čutili lahonski žepi! Goriški Slovenci so od tedaj hiteli po lestvi gospodarske osamosvoje do sedanjih prekrasnih uspehov.

Ali brez žrtev ni bilo! »Soča« in »Primorec« sta bila plenjena številko za številko. Več mesecev zapored je bila



Viko Katalinić, župan mesta Splita in kr. švedski podkonzul, obtožen veleizdaje, a pred porotniki v Celovcu vsake krivde oproščen.

zaplenjena vsaka številka — in sledile so tudi razne tožbe ne le od zasebnikov, marveč tudi od strani državnega pravdnštva. Policija je nešteto krat brskala ne le po »Goriški tiskarni«, marveč tudi po



Marin Šegovič, ravnatelj magistratnih uradov v Splitu, obtožen veleizdaje, a pred porotniki v Celovcu vsake krivde oproščen.

zasebnem stanovanju g. A. Gabrščeka in urednika g. Dragotina Štrucelja. Enkrat je prvemu celo zapečatila dve sobi stanovanja. Grozila je huda tožba pred — **lahskimi porotniki** in torej brez dvoma tudi obsodba v ječo.

Takrat je bil odgovorni urednik »Soče« g. Dragotin Štrucelj, sin mestnega stražnika v Ljubljani, izučenega tiskarja, katerega je bil g. Gabršček po-

klical v Gorico iz Sarajeva na priporočilo tamošnjega kanonika in sedanjega škofa Jegliča — in sicer zato, ker je bil g. Gabršček v boju z lahonsko brezobzirnostjo že dvakrat pred porotniki obsojen in je bilo treba za »Sočo« moža, ki je še »incensurato«.

Vkljub tej previdnosti so bile razmere v Gorici tako napete, da se je »Soča« na originalen način rešila gotovih obsodb; namreč: urednik g. Dragotin Štrucelj je kar čez noč izginil iz Gorice in ušel v južno Ameriko — v Brazilijo.

»Soča« je bila rešena najhujših preganjanj, a za g. Štrucelja je bila to slepa sreča, ker je našel po mnogih izkušnjah in bojih v tropični Ameriki sijajno bodočnost. Sprva je dobil tam skromno službico knjigovodje. L. 1899. so tamošnji Avstrijci začeli izdajati v nemškem jeziku pisan list »Viribus Unitis«. Duša je bil Štrucelj, zato pa je bil list pisan v slovanskem duhu. L. 1900. so ustanovili tiskarno in jo izročili g. Štrucelju, ki je pa morala prenehati že l. 1903., ker sta umrla dva glavna delničarja. »Viribus Unitis« je prenehal izhajati že leto poprej. Gosp. Štrucelj je bil potem do l. 1906. vodja knjigarne v Porto Allegre. Po raznih težkih preizkušnjah je dobil službo knjigovodje v filijalki svetovne tvrdke Singer v Sao Paulo, — in od tega časa je spremljala našega mnogo izkušnega rojaka stanovitna sreča do današnjih dni. Še istega leta je postal vodja filijalke v Campinas, oktobra l. 1907. nadzornik leto pozneje višji nadzornik za državo S. Paulo (prepotoval je vse države centralne in južne Brazilije), l. 1909. pa divizijski superintendent s sedežem v Sao Paulo, l. 1911. pa generalni superintendent za severno Brazilijo s sedežem v tropični Bahiji skoro ob ekvatorju. Od tu je prepotoval vse severne države do Amazonas, preстал krvave revolucije v štirih državah in bombardement v Bahiji. Priznava velike zasluge, ga je imenovalo vrhovno ravnateljstvo v New Yorku za generalnega vodjo v Sao Paulo, kjer je še danes ugleden član tamošnjega boljšega dela trgoveškega sveta.

Ves čas je ostal g. Štrucelj vzoren Slovenec. Iz Gorice je dobival knjige »Maticе Slovenske«, »Maticе Hrvatske«, »Zvon«, »Slov. Narod«, »Sočo«, vse novosti naše književnosti itd. — in ob vseh težkočah je skrbel tudi za to, da mu je krasna rodbinica ostala slovenska po srcu in duhu. — In da si to svojo ljubljeno rodbino ohrani narodu, je prav zdaj na potu v domovino, in sicer v priljubljeno mu Gorico. Odpotoval je 29. aprila in dospe v Trst 22. maja. Sam se pa povrne še za nekaj let v Ameriko, kjer bo deloval s staro, priznano neumornostjo in tako utrjeval sebi in vsej rodbini lepo bodočnost — zopet v svoji stari ljubljeni domovini, kamor se povrne čez nekaj let za vselej.

Naša slika kaže to lepo slovensko rodbino, da mora vsako oko s prijetnim zadovoljstvom obviseti ob nji. Poleg g. Štrucelja vidimo v najnovejši pariški noši njegovo gospo soprogo (rojeno v Sarajevu) in vrlo mater ljubljenskih otrok: Olga 16 let, Zora 14 let, Vilna 12 let, Slavko 10 let, Milena 8 let, Dragica 3 leta, Boris 1 leto.

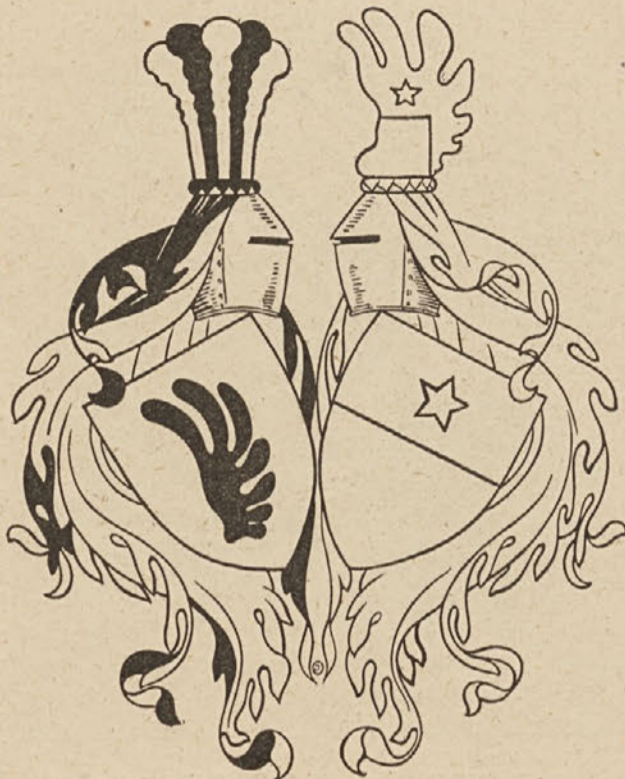
Želimo vrlému rojaku in rodoljubu in njegovi res prekrasni rodbini srečen povratek čez široko morje. Izpolni se Vam vsem vroča želja, da se v srečnih rodbinskih razmerah vrnete v naročje ljubljene domovine! Dobro nam došli!

## Slavec slovenskih pevcev — Ivan Meden — umrl!

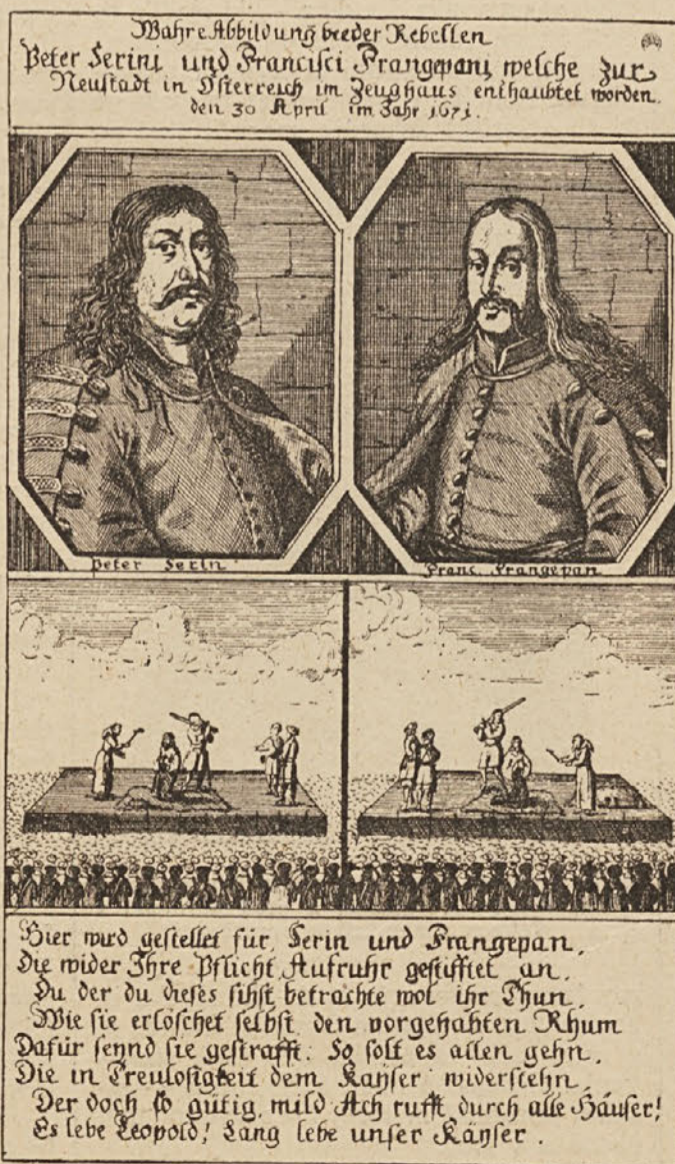
Dne 30. aprila t. l. je umrl v Ljubljani „od Boga obdarjeni“ pevec-tenorist Ivan Meden. Pokojnik se je narodil v Begunjah nad Cerknico dne 14. decembra 1838. Oče mu je bil posestnik. Dovršivši osnovne nauke v domači šoli, je študiral J. Meden gimnazijo v Ljubljani. Po zrelostnem izpitu je šel na Dunaj, kjer je proučeval pravoznanstvo štiri leta. Oblagodarjen že od rojstva z izrednim pevskim talentom, je naš Meden vzbudil zgodaj pozornost pri poznavateljih lepega petja. Najbolj ga je bodril na redno negovanje pevskega dara takratni cirčniški dekan Anžlovar, bivši vojaški kurat. Ta mu je nasvetoval,

In to vseslovansko davorijo je naš Ivan Meden prvi razglasil s svojim očarajočim petjem na raznovrstnih slovenskih pevskih svečanostih na Dunaju, odkoder se je bila raznesla po vsej slovenski domovini ter daleč preko mejâ... Medena so takrat nagovarjali naj bi vstopil kot pevec-tenorist med operne pevce, kar bi se tudi zgodilo, da se ni takrat še prezkopsrni slavec tako zelo prehladil pri skušnji za „Aido“ in je moral zapustiti veseli Dunaj.

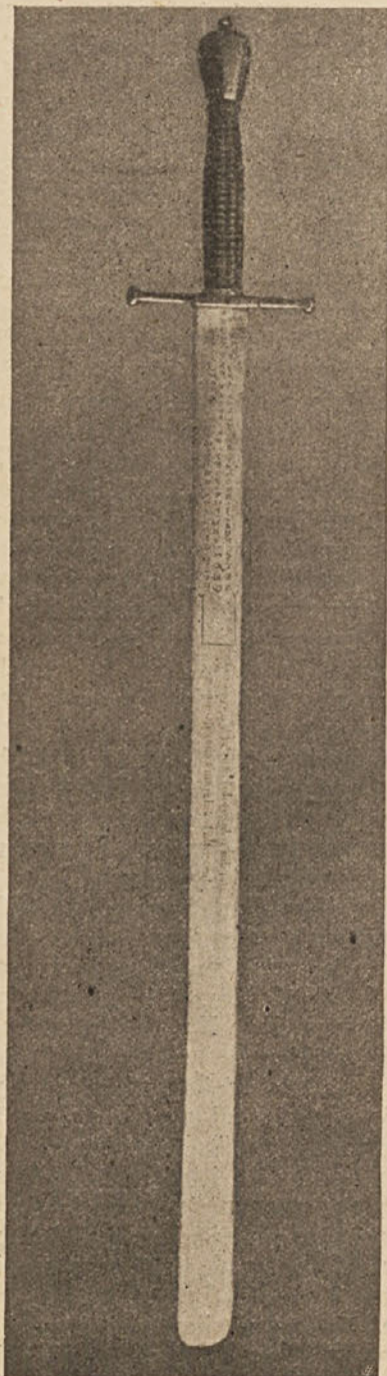
Odšel je iskat zdravja v toplice Radegund na Štajersko, kjer je ostal več mesecev. Med tem časom mu je umrla mati, ki svojega nadarjenega sina silno ljubila. Ker ga po materini smrti učenje ni več veselilo, je vstopil na prigovarjanje odličnih rodoljubov dr. Zarnika, Murnika in dr. s svojim najboljšim prijateljem Iv. Železnikarjem za uradnika k novoustanovljeni banki „Sloveniji“; ker je pa kmalu spoznat nevarni položaj tega, s tolikim hrupom razglašenega zavoda, se je odpovedal bančni službi ter vstopil pri rajnem dr. Mošetju v odvetniško pisarno. Tu je služboval kakor pisarniški vodja 24 let. Po razpustu omenjene odvetniške pisarne je vstopil za pisarniškega ravnatelja pri odvetniku dr. Ivanu Šusteršiču, kjer je deloval skozi



Grb Zrinjskih in Frankopnov.



Slika Petra Zrinjskega in Frana Frankopana iz l. 1671., ko sta bila obglavljena v Dunajskem Novem mestu.



Meč rabljev z vzrezanimi napisi iz l. 1671.

naj se vpiše kot reden učenec v „operno šolo“ na Dunaju. Tako je pevoljubni mladenič v 4. letu svojih vseučilišnih študij dal slovo Temidi ter se posvetil pevski muzi. Takrat so študirali na dunajski univerzi: Josip Stritar, Davorin in Simon Jenko, Fran Erjavec in razni drugi naši ljubitelji lepih umetnosti. Ondi je spesnil tisti čas Simon Jenko svetovnoznano slovensko davorijo: „Naprej zastava slave“, kateri je Davorin Jenko napisal značilni koračniški napev, ki se dandanes svira in poje po vsem slovanskem svetu.



Meč, ki je odsekal glavi jugoslovanskima junakoma mučenikoma.

17 let — do smrti. Ob času Medenove vrnitve z Dunaja v Ljubljano je vladalo v prestolnici Slovenije jako živahno, veselo in razkošno narodno življenje. In v takratnih bujnoplodnih socialnih razmerah je cvetelo v osrčju slovenske domovine vzhiceno veselje do lepega petja, ki je imelo v čistem pevskem društvu ljubljanske „Čitalnice“ svoje oživljajoče ognjišče! Tu so bili v bratovski slogi zbrani velenadarjeni pevci, med katerimi so se posebno odlikovali: bratje Josip in Srečko Nollj, Josip in Simon

Paternoster, Vojteh Valenta, Anton Stöckl, August Pucihar, Ivan Eržen in še nekateri drugi. V to odlično čitalniško pevsko društvo je bil z velikim veseljem sprejet za sodelujočega člana velenadarjeni tenorist Ivan Meden, čegar srebrnozvonki glas je bil takrat že slavnoznan z Dunaja po vsej širni domovini.

Kdor je slišal tista leta peti našega Medena, zlasti v najomiljenejših mu pesmih: „Popotnik“, „Bodi zdrava, domovina“, „Ptica gozdna“, ta ne pozabi onega očarljivega petja do svojega poslednjega izdihljaja! In polnoglasni tenorski glas Ivana Medena v krepki njegovi moški dobi je očaral slehernega poslušalca; — tega niso priznavali zgolj njegovi slovenski rojaki tu doma na Kranjskem, temveč tudi obmejni Slovenci ter odlični tujci pri raznih njegovih nastopih na Dunaju, v Zagrebu, v Mozirju, v Celju in Mariboru itd. Na veličastni Stanko Vrazovi slavnosti v Cerovcu dne 8. septembra l. 1880 je Ivan Meden vpricho mogočnega zagrebškega pevskega društva „Kolo“ proslavil ime slovanskih pevcev, kar so ponosni bratje Hrvatje priznali s tem, da so našega „slavulja“ ondi na planem pod košato Vrazovo čresnjo vjeli v svojo društveno zastavo ter ga v njo zamotanega zanesli v slavnostni šotor, kjer so ga postavili na sredo banketne mize, da jim je zapel svojo priljubljeno pesem: „Bodi zdrava, domovina“.

Ko se je cesarju o priliki njegovega bivanja v Ljubljani l. 1883 napravila podoknica, je pel Meden svojo najbolj priljubljeno pesem „Popotnika“. Cesar je takrat čestital Medenu na lepoti njegovega glasu. Ko pa je nekaj dni pozneje zapel čitalniški pevski zbor pod vodstvom Vojteha Valente v postonjski jami na Kalvariji: „Bodi zdrava, domovina“, je prišel cesar mimo pevcev in pevcev in jih pohvalil; nato se je ustavil pri Medenu ter mu dejal: „Es freut mich sehr, ihre wunderschöne Stimme wieder hier gehört zu haben“. („Zelo me veseli, da sem zopet tukaj slišal vaš prekrasni glas“).



Tenorist Ivan Meden, umrl v Ljubljani.

Ko je razpadlo pevsko društvo ljubljanske „Čitalnice“, je pristopil Ivan Meden k „Slavcu“, kjer je nastopal v različnih njegovih svečanostih. V priznanje njegovih izrednih zaslug ga je imenovano slovensko pevsko društvo imenovalo ča-

stnim članom ter mu dne 30. maja 1880 izročilo diplomo.

Vrhutega odlikovanja so posvetili Ivanu Medenu razni naši skladatelji: dr. Benjamin Ipavec, Anton Stöckl, Fran S. Vilhar in dr. nalašč zanj uglasbene pesmi. V novejši dobi je naš pevski slavec umolknil. Dočakal je čvrst in zdrav častljivo starost 75 let.



Dr. Otokar Rybař, slovenski državni poslanec, starosta tržaškega „Sokola“, politični vodja Slovencev v Trstu in okolici, dejansko napaden v tržaškem občinskem svetu zaradi slovenskih delavcev.

Pogreb se je vršil dne 2. maja t. l. Priljubljenega pevca, ki je imel mnogo prijateljev in znancev v vseh krogih, je spremlila na pokopališče k Sv. Križu velika množica častilcev. Pevsko društvo „Slavec“ ga je spremlilo s pesmijo in zastavo do groba. Pogreb je pričal, da znamo ceniti zasluge naših pevcev za našo narodno probujo.

Čast njegovemu spominu!

## Naše slike.

**Nezaslišana grozovitost nemškega inženirja.** Že večkrat smo navedli slučaje, ki so pričali, kako Nemci razširjajo kulturo po svojih kolonijah. Zamorce in druge inozemce smatrajo za živino. V Afriki streljajo na domačine za zabavo in zamorke oskrunjajo za stavo, potem jih pa žive sežigajo! O groznem slučaju poročča Petit Parisien iz Bejruta: Pri gradbi bagdadske železnice je šefinženir z bičem nagnal odposlanca delavcev, ki so se prišli pritožiti. Delavci so začeli nato demonstrirati proti inženirju. Inženir pa je odredil, da je lokomotiva z vso hitrostjo zavozila v delavce, ki so stali na železniškem tiru. Devet delavcev je bilo usmrčenih, 43 pa ranjenih. Velik del delavcev pa je poskalkal v bližnjo reko, da se rešijo. Večji del delavcev je utonil. Šefinženir je pobegnil k nemškemu konzulu v Aleppu. Delavci seveda niso bili nemški, nego večinoma domačini in med njimi tudi Rusi. Germanška kri je pač vzkripela zaradi slovanskih delavcev. Taka je tista toli poveljevana nemška kultura. Vsa nadutost in površna izobrazba ne pomaga nič, če pa je srce surovo in duša zločinska. Največja kultura uma je kakor tenka plast, ki pokriva — bestialnost, ki je človeku prirodjena. Nemci so na take svoje »kulturonosce« pač lahko ponosni; ker v grozovitosti visoko nadkriljujejo Slované.

**Splitski župan Vicko Katalinić pred celovškimi senatnim sodiščem.** Dne 1. maja se je vršila v Celovcu za jugoslovansko politiko naše vlade značilna porotna obravnava. Tožena sta bila splitski župan Vicko Katalinić in njegov tajnik, Marin Šegović. Dne 10. nov. 1912 so Hrvatje v Splitu proslavljali sijajne slovanske zmage na Balkanu; priredili so po Splitu veličasten obhod, in župan Katalinić je vpricho obč. sveta veselo občinstvo z magistratnega balkona nagovoril. Policaj Persić je ovadil župana, da je v svojem nagovoru tudi izustil besede: »Upamo, da bodo ti (srbski) junaki osvobodili tudi nas!« Na to policijsko ovadbo je bil župan obtožen veleizdaje, hujskanja itd. ter je bil splitski občinski svet razpuščen. Predsedstveni tajnik Šegović pa je bil obtožen sokrivde, ker je županu sufliral. Dunajsko najvišje sodišče je za to pravdo delegiralo poroto pred dežel. sodiščem v Celovcu, gotovo v prepričanju, da bodo nemški porotniki najbolj pravično sodili tožena Hrvata! Obrambo obtožencev je prevzel iz kolegijalnosti ljubljanski župan dr. Ivan Tavčar. Obravnava se je morala vršiti nemški s tolmačem, kar je nov dokaz, da živimo v Avstriji. Obtoženca sta vsako krivdo zaničala, in župan Katalinić je dokazal, da besed, ki mu jih je podtaknil Persić, ni govoril. Tudi nihče razen Persića ni slišal teh besed. Tudi glavna priča, c. in kr. poročnik Novaković ni mogel priseči, da bi bil slišal one strašne besede. Toda ta avstrijski lajtnant je dokazoval, da je bila vsa splitska demonstracija protidinastična in veleizdajalska 1. ker so se slavile balkanske zmage Slovanov nad Turki. Vsak dinastičen Avstrijec bi moral namreč na glas jokati, da so bili tepene azijske turške zverine; 2. ker so se nosile v izprevodu slovenske, hrvatske in srbske zastave! Slovenska zastava v Splitu je veleizdajstvo! Hrvatska zastava v Splitu je antidinastična?! Srbska zastava je v Splitu protiaustrijska, dasi živi v Avstriji več milijonov Srbov, ki imajo belo-modro-rdečo zastavo, kakor Slovenci! — Lajtnantovih nazorov je bil seveda tudi Persić, avstrijski policaj, c. kr. komi-



Tenorist Ivan Meden v operni ulogi.

sar. Tema vzornima velepatriotoma se je pridružil še neki c. in kr. major Polesini, ki je tudi vso demonstracijo smatral za antidinastično, ker je bila publika vesela balkanskih zmag, mesto da bi bila obupano jokala, ker Turki niso poklali

krščanskih srbskih in črnogorskih junakov. No, celo celovški heilovci so bili drugačnega mnenja ter so oba obtoženca vsake krivde oprostili. Dalmatinski Hrvatje si bodo to epizodo dobro zapomnili.

**Petar Zrinjski in Franjo Krsto Frankopan.** Dan 30. aprila 1671. je zapisan s krvavimi črkami v zgodovini hrvatskega naroda. Tega dne so na morišču v Dunajskem Novem mestu obglavili dvojico najslavnejših Hrvatov, grofa Petra Zrinjskega, bana hrvatskega in njegovega svaka Franja Krsto Frankopana. S smrtjo teh dveh velikih junakov, ki sta branila državo pred turško povodnijo, sta izumrli dve najslavnejši, najodličnejši, najbogatejši hrvatski rodovini. — Zrinjski in Frankopani so bili skozi dolge veke glavna zaščita in obramba Avstro-Ogrske in vse Evrope proti najhujšim napadom

takne njegova glava na kol...» tako so dejali strogi sodniki. Sicer je tajni sodni svet, ki je imel izreči zadnjo besedo, to sodbo nekoliko ublažil. Vendar pa sta bila obsojena oba hrvatska junaka na smrt. Sodili so ju sami ljubosumni in sovražni Nemci; nobenega Hrvata ali Madjara niso poklicali. Obravnava se je vršila silno površno; nemška gospoda je izjavila, da je Zrinjski nosil kraljevske želje v svojem srcu in izrekla, da dokler bosta živela Zrinjski in Frankopan, ne bo v državi miru. Zato ju treba spraviti s poti. In tako je tudi nehvaležni in po značaju slabotni cesar Leopold potrdil krvoločno smrtno obsodbo Zrinjskega in Frankopana. Vsakemu Hrvatu še danes zakrvavi srce, v spominu onega časa, ko sta morala ta dva slavna junaka po krivdi Nemcev na tako žalosten način končati svoje življenje.

domu v Trstu sijajen shod, nato pa po Trstu obhod. Slovenci so se vedli vse-skoz mirno in dostojno, toda Lahci so napadali naše rojake, jih obmetavali s stoli in kamenjem, jih topli ter celo streljali na nje. En Slovenec je bil težko ranjen. Lahci so se vedli kakor zverine, čim pa se je pojavila policija, so bojzljivo pobegnili. Aretiranih je bilo 50 Lahov in le 5 Slovencev, ki so se branili. Tega dne se je pokazalo, da Trst nikdar več ne bo le laški, nego da je tudi že močno slovenski in da si bodo Slovenci kmalu priborili svoje pravice proti vsem nasiljem. Tržaški Lahci so obupani, in našim Lahom v tolažbo so se vršile protiavstrijske in protislovenske demonstracije v Rimu, Padovi, Palermu, Bologni, Milanu, Turinu, Genovi in Paviji. V Benetkah so Lahci sežgali papirnato avstrijsko zastavo in v Rimu



Slovenec Dragutin Strucelj, rodom Ljubljčan, bivši urednik „Soče“, zdaj generalni vodja tvrdke Singer, živeč v Sa. Paulo, s svojo družino.

Mongolov, Benečanov in zlasti Turkov. Obitelj Zrinjskih je dala Hrvatski 16 slavnih in junaških podkraljev ali banov. Hrabro, požrtvovalno in neštetokrat sta se borila Petar Zrinjski in Frankopan za svojo domovino, za Avstrijo, za cesarja Leopolda drugega. Toda v zahvalo sta bila obtožena veleizdaje. Zrinjski, da se je zvezel s Turki in s Francozi, Frankopan, njegov svak, pa mu je pomagal in se je bratil z njim za svobodo hrvatske kraljevine. »Zrinjski je prvi in glavni verolomec, upornik in ropar, pa ga je zato treba kaznovati s smrtjo, in sicer tako, da se mu poleg glave odseka še desna roka, dalje se mu zapleni vse imetje. On je zagrešil več od drugih svojih prijateljev in zaveznikov, ker je hotel biti to, kar je Njega Veličanstvo, namreč vladar Hrvatske; zato treba, da se namesto krone na-

Umrla sta moško. Zrinjski in Frankopan nista bila le velika, hrabra junaka, bila sta tudi odlična hrvatska pesnika. Rodbini Zrinjskih in Frankopanov sta vedno in povsod podpirali književno delo svoje domovine, širili sta med narodom kulturo ter sta zlasti Petar Zrinjski in Franjo Krsto Frankopan sama delovala na književnem polju. Hrvatje in Srbi proslavljajo njuno smrt vsako leto svečanostno.

V slovenskem slovstvu je edini Jos. Jurčič vsaj deloma opisal tiste viharne čase v romanu »Ivan Erazem Tatenbach«. Tatenbach je bil štajerski plemič in član zarote Zrinjske-Frankopanske. Tudi njega so obglavili in sicer v Gradcu. Neki Prokop pa je napisal slovensko dramo »Erazem Tatenbach«. Igrala se še ni.

**Dr. Otokar Rybař.** Dne 1. maja je imelo slovensko delavstvo v Narodnem

so vojaški gojenci in študentje napadli vilo avstrijskega prestolonaslednika. Vsa Italija se je dvignila za tržaške Lahone, in ker so Slovenci nekaj nesramnih laških fakinov oklofutali in zlasali, so v Italiji visele — črne zastave. Vsa Italija besni od togote, da je avstrijska vlada dopustila slovenskim delavcem v Trstu slovensko praznovati 1. maj in da naša vlada ni dovolila kratkomalo poklati po Trstu korakajoče trume Slovencev. Tako predrzno se vtikajo Lahci iz kraljestva v naše notranje avstrijske zadeve, naša vlada pa vse to mirno trpi. Naš zunanji minister grof Berchtold ne najde ponosne besede, da bi protestiral proti nesramnostim v Italiji. Dne 5. t. m. se je vršila seja tržaškega občinskega sveta, v kateri je podžupan inženjer Doria lagal, da so spopade dne 1. maja zakrivili po tržaških

ulicah edinole Slovenci, češ, da so izzivali, ter je naše delavce še opsoval. Dorijeva izvajanja je dostojno zavračal slovenski občinski svetnik dr. Wilfan. Med njegovim govorom je kar divjala laška druhal na galerijah in kričala: »Fora i ščavi!« Dr. Wilfan je govoril sprva italijanski ter poudarjal, da so Slovenci v Trstu na svojih rodni tleh in da imajo pravico, se boriti za svoje narodne in državljanske pravice. Te narodne pravice pa jim krato Italijani ne v poštenem boju, marveč z nasilstvi. Ako torej na nasilstva odgovarjajo Slovenci s tem, da z vso odločnostjo hranijo svojo kožo, je to nekaj čisto naravnega. Ker je galerija neprestano razgrajala, vpila in psovala, je govornik pozval župana, naj naredi mir, sicer bo tudi on odložil vse obzirnosti napram laški večini ter se jel posluževati svoje materinščine. Ker ni bilo miru, je dr. Wilfan med ploskanjem slovenske manjšine jel govoriti slovenski. Toda že po prvih besedah: »Slavni občinski svet« je nastal nepopisen vihar v zbornici. Lahki so kričali kakor besni ter se hoteli dejansko lotiti govornika, ki so ga ščitili v krogu stoječi slovenski odborniki. Položaj je postajal vedno bolj kritičen, vsak trenotek je bilo pričakovati, da pride do dejanskega spopada med Slovenci in Lahki. Župan dr. Valerio je med tem prekinil sejo. V tem trenotku se prihotopi do občinskega svetnika dr. Rybača nekaj laški občinski odbornik in ga s pestjo od zadaj sune v lice. Nato se je »junaško« skrnil za hrbet svojih tovarišev. V zbornici je nastal nepopisen vihar, ki bi gotovo prešel v spopad, ako bi v tem hipu ne povabil župan dr. Wilfana in Rybača v svoj urad in ju prosil za mirno poravnavo vse afe. Dr. Wilfan in dr. Rybač sta v to privolila pod pogojem, da označi župan v seji izjavo podžupana Dorije kot v nasprotju s poslovnikom, obžaluje njegove izpade na Slovence in da končno napadalec Miani prosi dr. Rybača za oprostjenje. Vse te pogoje je žu-

Trstu, je najbolj popularni slovenski politik ob Adriji. Železna njegova vztrajnost, njegova silna delavnost na vseh narodnih poljih in njegova ljubezniva demokratičnost ga delajo ljubljencem Slovencev ne le v Trstu in okolici, nego po vsej slovenski domovini. Ako bi bili vsi slovenski vodje Rybači, bi se našemu narodu v Avstriji godilo bolje in spoštovalj bi nas celó. Slava dr. Rybaču!



Osješki učiteljski in učiteljnice v Ljubljani: Pred obrtno šolo. Od leve na desno gg. Luka Jelenc, predsednik „Zveze slov. učiteljev“, profesor R. F. Magjer, hrvatski pesnik in novelist, ravnatelj F. Barušić, hrvatski pisatelj in humorist, ravnatelj ljubljanske obrtne šole, c. kr. vlad. svet. Ivan Šubić in prof. M. Pavlović, hrvatski pisatelj-filolog, v sredi med obema učiteljica ga. Zora Kaufmanova.

**Belokranjska železnica.** Ako pojde vse po sreči, se otvori nova belokranjska železniška proga Novomesto - Črnomelj-Metlika - Karlovec dne 25. t. m. svetovnemu prometu. S to železnico se odpre eden najlepših krajev slovenske domovine — Bela Krajina, ki je po svojih narodnih nošah, po svojih starih narodnih običajih in krasnem jeziku velezanimiva, a celó Slovencev le malo znana. Nova železnica bo velikega gospodarskega, kulturnega in vojaškega pomena; žal, da se ž njo natepe v slovenske kraje tudi

**Osješki učiteljski in učiteljnice v Ljubljani.** V sredo, 13. t. m. ponoči so se pripeljali z dunajskim vlakom dijaki in dijakinje iz Osjeka v Slavoniji v belo Ljubljano, 31 po številu. Izlet je bil poučnega značaja in ga je vodil ravnatelj g. Fr. Barušić, poznan humorist in književnik hrvatski (»Za dokolice«, »Iz prirode« itd.) v spremstvu profesorja g. R. F. Magjera, hrvatskega pesnika in novelista

(»Novi zvonci«, »Sa slavonske ravni« itd.) ter profesorja g. M. Pavlovića, pisatelja in filologa, znanega pod imenom Podunavski in učiteljice gospe Zore Kaufmanove. Izletniki so potovali iz Osjeka preko Budimpešte na Dunaj in od tam v Ljubljano. V Ljubljano so nameravali prispeti v sredo zvečer, vsled česar jih je pričakovalo okoli 300 ljubljanskih dijakov in dijakinj, ki so mislili zvečer izletnikom v čast prirediti prijateljski sestanek, pri katerem bi igral dijaški orkester. Toda Hrvatje so se pripeljali šele ponoči. Vkljub pozni uri jih je vendar pričakovalo na kolodvoru okoli 50 dijakov in dijakinj. Izletnike sta sprejela in pozdravila gg. Luka Jelenc in Ivan Vuk ter jih odpeljala v hotel Štrukelj in hotel Lloyd. Drugi dan so si ogledali ljubljansko mesto v spremstvu g. Luka Jelenca, in ljubljanskih dijakov. Prav pristrčno je pa bilo slovo na kolodvoru ob eni popoldne, kamor je izletnike spremilo vse polno ljubljanskih dijakov in dijakinj. Pred odhodom so skupno zapeli odkritih glav: »Lepa naša domovina« in »Hej Slovani«. Gospod ravnatelj Barušić se je ves ginjen izrazil, da že dolgo ni slišal tako lepo zapeti »Lepo našo domovino«. Slovenci so še zapeli nekaj slovenskih narodnih pesmi, na kar je vlak odpeljal Hrvatje v Postojno, da si ogledajo znamenito Postojnsko jamo. Od tam so se peljali v Reko, Opatijo in preko Zagreba nazaj v Osjek. Dolgotrajno mahanje s klobuki in robci iz odhajajočega vlaka in s kolodvorskega perona je pričalo, da ne odhajajo le ljubi gosti, nego da odhajajo bratje.



Osješki učiteljski in učiteljnice: Na južnem kolodvoru pred odhodom. Slovenski dijaki in dijakinje se poslavljajo od hrvatskih tovarišev.

pan dr. Valerio sprejel. Napadalec je potem v županovi pisarni prosil dr. Rybača za odpuščanje, župan pa je na to v javni seji konstatiral, da so bila Dorijeva izvajanja v nasprotju s poslovnikom, grajal njegove izpade na Slovence in z vso odločnostjo obsodil zahrbtni dejanski napad na dr. Rybača. Dr. Rybač, slovenski državni poslanec in politični voditelj tržiških Slovencev, starosta »Sokola« v

germanizacija, ki je že zdaj ondi začela s schulvereinskimi šolami zastrupljati naše ljudstvo. Državna železnica že zdaj uganja svoje nesramnosti s popačevanjem pristno-slovenskih krajevnih imen. Kaj šele bo? Naši poslanci bodo morali takoj energično zaropotati proti germanizaciji Bele Krajine. Danes prinašamo slike nekaterih glavnih krajev ob novi železnici. Več prihodnjč.

S prihodnjo številko ustavimo list vsem onim, ki na ponovno vabilo, da obnove poteklo naročnino, iste niso obnovili.

## Razne vesti.

Gostovanje ljubljanskega dramskega ansambla po Kranjski, Koroški in Štajerski pod vodstvom režiserja g. Milana Skrbinšek-a. — Imenovani ansambl je gostoval dozdaj z največjim uspehom po Goriški in Istriji. Nad vse pohvalne kritike njegovih predstav so pač še vsakomur v spominu, in tako se obljublja vsem onim krajem, kjer namerava prirediti g. Milan Skrbinšek predstave, izvanreden užitek in prijetna zabava. Gostovanje se prične dne 28. t. m., ko se igra v Kranju velezbavna tridejanska burka „Maks v škripcih“. Nadaljnje predstave se vrše v naslednjih krajih: Tržič, Jesenice, Celovec, Maribor, Ptuj, Ljutomer, Št. Jur, Celje, Vransko, Žalec, Trbovlje, Zagorje, Krško, Novo mesto, Metlika, Karlovec, Črnomelj, Ribnica.



Mesto Črnomelj ob belokranjski železnici.

Leseni moški slamniki so najnovejša moda. Obliko imajo takozvanih golf-čepic, spleteni so iz lesenih niti ter so mnogo lažji od slamnatih slamnikov. Bajе jih človek na glavi jedva čuti. Samo reči se jim bo moralo lesniki in ne več slamniki.

**Tridesetletnica smrti Bedřiha Smetane.** 12. t. m. je minilo 30 let, odkar je umrl slavni češki skladatelj Smetana. V Pragi so proslavili ta tužni jubilej jako slovesno. Smetana je bil rojen v Ljutomišlju na Češkem l. 1824. Glasbe se je učil v Pragi pri J. Prokšu. Dalje časa je bil koncertni mojster cesarja Ferdinanda in na kraljevskem dvoru na Hradčanih. L. 1856. je prevzel mesto ravnatelja filharmonije v Goteborgu. Ko je leta 1861. doživel v Stockholmu pravo slavje, se je vrnil v Prago in postal l. 1866. prvi kapelnik Narodnega divadla. Ko je l. 1874. oglušil, je moral svojo službo pustiti in je l. 1884., dne 12. maja umrl. Smetana je najznamenitejši češki in slovanski skladatelj ter eden izmed najmodernejših glasbenikov v obče. Izméd njegovih mnogih oper so najpopularnejše »Prodana nevesta«, »Dalibor«, »Poljub« in »Dve vdovi«. Zlasti »Prodana nevesta« je razširila slavo Smetanovega genija in češke glasbe sploh po vsem kulturnem svetu.

Smetana sam ni vedel, kako nesmrtno delo je napisal s »Prodano nevesto«, ki je bila spočetka spevoigra v dveh dejanjih in še z mnogo proze. Šele pozneje je to delo razširil na tri dejanja in mu dal čisto operno formo. Zanimivo je, da je »Prodana nevesta« pri prvi predstavi v Pragi in nekaj let nato tudi v Zagrebu propala. Na mednarodni gledališki razstavi na Dunaju se je uprizorila po zaslugi A. F. Šuberta, pisatelja in ravnatelja »Narodnega divadla«, tudi ta opera in je dosegla velikanski uspeh. »Prodana nevesta« s svojo čisto češkoslovansko glasbo, osnovano na modernih glasbenih principih, pa je dosegla v Ljubljani takoj največjo priljubljenost. Na našem odru se je pela skoraj vsako sezono. Smetana je komponiral tudi več simfonij, ki so stalne točke koncertnih programov. Slovencem je Sme-

tana najljubši glasbenik in je pri nas popularen kakor bi bil povsem naš.

**Kako se izzračí klet?** Klet je možno izzračiti le tako, da prihaja v klet hladnejši zrak, kakor je oni v kleti. Čim gorkejši je zrak, tem redkejša je v njem vlažnost in čim hladnejši je zrak, tem gostejša je v njem vlaga. Ako zračíš klet toplega dne, postane klet le še vlažnejša, ker se topli zrak pomeša s hladnim, pade na stene in tla ter se izpremeni v drobne kapljice. Vlaga se potem kar cedi po stenah. Da se torej klet izzračí, je treba odpirati okna in vrata le ponoči, ko je zunanji zrak hladnejši. Ako je zrak v kleti vlažen, postavi v klet posodo z gašenim apnom, ki privlačuje vlago nase in se klet tako naglo osuši.

**Ako hočeš, da petrolejka bolje sveti,** stresi v posodo žlico kuhinjske soli. Vsak teden žlica soli zadošča. Vendar moraš posodo večkrat izmiti in stenj očistiti. Petrolej bo gorel-potem jasneje in ne eksplodira.

**Kako raste človeško telo?** Človeško telo zraste od rojstva do konca prvega leta okoli 48·86 cm; od 4.—7. leta zraste vsako leto po 5·30 cm; od 8.—12. leta po 5 cm na leto; od 12.—13. leta po 4·70 cm; od 14. do 15. leta po

6 cm, od 17. leta dalje pa še prav malo. Od 19. do 28. leta zraste le po 4 mm.

**Zakaj kukavica ne vali?** Znano je, da kukavica ne vali, nego da znaša svoja jajca — 4—5 na leto — v tuja gnezda. Tuja tica izvali kukavičje jajce, in mlada kukavica je toli požrešna, da imača očim in mačeha dovolj dela, da moreta nasiti vsiljenko. Navadno vsi ostali mladiči v gnezdu od lakote poginejo, če jih kukavica ne pomeče iz gnezda. Neki naravoslovec, ki je več let opazoval kukavice, trdi, da bi starši ne mogli znositi dovolj hrane svojemu mladiču, ker so prenerodni in preneumni. Zato prepuščajo svoje potomce pametnejšim in urnejšim ticam. Kukavica žre najraje kosmate gosence; zato je koristna tica. Kukavica živi do trideset let. Ako bi kukavica sama valila, bi zarod kmalu izmrl in kosmate gosence bi uničile vse gozdove.

**Časopisje na Ruskem.** Leta 1913. je izhajalo na Ruskem 2167 časopisov. Prvo mesto v tem zavzema Peterburg, kjer izhaja 531 periodičnih listov. Potem sledi Moskva z 208 časopisi, dalje Varšava (204), Kijev (69), Riga (59), Odesa (58), Tiflis (44), Vilna (41), Harkov (39), Revel (28), Kazan (23), Saratov (21), Dorpat ali Derpt Jurjev (20), Jekatěrinoslav in Lodž (po 19), Nižnij Novgorod (18), Babu (17), Astrahan (16), Tomsk (14), Orenburg, Rostov na Donu in Samara (po 13), Perm (12), Irkutsk, Libava, Mitava (po 11), Jekaterinburg, Kišinjev in Minsk (po 10). Ruskih časnikov je 1585, t. i. 73% vsega časopisja. Poljskih je 234, nemških 69, lotyških 47, estonskih 43, židovskih 31. Dalje izhajajo še listi v armenskem, gruzinskem, maloruskem, litevskem in tatarskem jeziku. Specijaliteta ruskega časopisja so listi, ki izhajajo z enakim besedilom hkratu v dveh, treh jezikih, n. pr. v ruskem, francoskem in angleškem. Takih časnikov je 50.

**7letni kapelnik.** Iz Londona poročajo »Obzoru«, da je nastopil tam sedem in pol leta stari deček, Villy Fenero kot kapelnik. Vodil je 90 članov broječi orkester; vsi člani so muzikalno visoko naobraženi, sami profesorji. Nastop mallega dečka temnih, dolgih kodrastih las je bil samozavesten; z ostrim pogledom je preletel orkester, pogledal, kako so razvrščeni posamezni instrumenti in potem mirno dvignil taktirko v znak začetka. Vodil je izvrstno ves orkester in se vedel kakor izvežban star kapelnik. Orkester je izvajal Beethovenovo simfonijo, Wagnerjevo overturo »Meistersingerjev«, Griegovega »Peer Gynta«, dalje »Marche Hongroise« Berliozova in dodal končno še overturo iz »Parsivala«. Vse stvari je mali kapelnik dirigiral umetniško in virtuozno. Villy Fenero je pač izreden pojav na polju glasbe. Te dni se prično njegovi javni koncerti po Angleškem. Velika škoda je, da taki izredni fenomeni vsled lakomnosti staršev ali drugih podjetnikov mnogo prezgodaj izrabijo vse svoje moči. Ko bi moral priti čas najlepšega, najplodovitejšega delovanja, so že uničeni na duši in telesu.

**Ure Kitajcev.** Med kitajskim narodom ure še niso v splošni navadi, marveč so nekaj silno redkega. Sicer pa Kitajec prav nič ne potrebuje naših ur. Kako merijo Kitajci čas, pripoveduje



Mesto Metlika; Predzadnja postaja belokranjske železnice na Dolenjskem. (Fot. Tomo Kramer.)



francoski potovalec: Nekega dne, ko smo hoteli posetiti k naši veri izpreobrnjene Kitajce, smo prišli na poti do dečka, ki je pasel vole. Vprašali smo ga, ali je že 12 ura. Fant se je ozrl v sonce; toda skrito je bilo za težkimi oblaki, tako da mu ni moglo odgovoriti. »Oblačno je,« je dejal, a počakajte malo, takoj vam povem.« Tekel je k bližnjemu kmetu in se hitro vrnil z mačko v naročju. »Poglejte, ni še 12 ura.« Pokazal nam je mačkine oči, katerih veke je obrnil navzgor.

kam naj bi šla in kje bi dobila najboljšega učitelja španščine. Avstro-ogrski konzul je odgovoril, da je za tako vprašanje predvsem plačati 5 K za kolek in poštino, da take stvari konzulata prav nič ne brigajo in da naj se obrneta za potrebne informacije na kakšno pisarno za potovalce. Trgovca sta plačala 5 K, vrgla prazno, a grobijansko pismo v koš in pisala isto vprašanje državnemu nemškemu konzulatu v Madridu. Dobil sta odgovor: Priporočam gospodoma Valen-

EMIL GABORIO:

12. nadaljevanje.

## Izgovor krivca.

»Orožnik iz Buživala je prinesel to pismo. V predsobi čaka odgovora.«

»Dobro. Dajte mu jesti in piti.«

Sodnik je odtrgal pečat. »Glej, glej, Ževrol piše.«

Pismo se je glasilo takole:

Gospod preiskovalni sodnik!

Čast mi je, obvestiti vas, da sem možu z uhani že na sledi. Dognal sem, da je pil v neki vinarni. V nedeljo zjutraj je bil mož pri vdovi Leruževi; nato se je vrnil v vinarno, da kupi dve steklenici vina. Zdajci pa se je počil po čelu, rekoč: Čisto sem pozabil, da je jutri god naše ladije! In vzel je še tri steklenice. Ladiji mora biti torej ime Sv. Martin. Vozila je žito. Pisal sem takoj prefekturi, naj poizvedujejo po ladiji v Parizu in Ruanu.

»Ubogi Ževrol!« Tabaret je bušil v smeh. »Ali mu ne sporočite takoj, da je njegov trud nepotreben?«

»Nikakor ne. Tudi takšnih malenkosti ni dobro zanemarjati! To povzroči lahko nepopravljivo napako. Kdo ve, kaj vse nam more pojasniti naš neznanec.«

## Osmo poglavje.

Tisti dan, ko so zasledili umor v La Žonšeri, ravno ob uri, ko je razlagal stari Tabaret preiskovalnemu sodniku in policistom svoja odkritja, se je pripeljal grof Reto de Komaren na pariški severni kolodvor. Sin ga je čakal. Pozdravila sta se pristrčno, četudi z nekim svečanim ceremonielom. Stari grof je dal mnogo na take reči. Nato, ko sta korakala s kolodvora k svoji kočiji, je zapazil stari grof s presenečenjem, da je sin nekam bled in umorjen. Mladi grof se je ognil jasnega odgovora na očetovo vprašanje, ali mu ni dobro. Preveč sicer ni smel odlašati usodnega razgovora, kar na postaji pa tudi ni mogel udariti starega gospoda z zlimi



Glavni trg v mestu Metliki.

Začuden smo gledali dečka, ki je bil popolnoma resen. Tudi mačka, dasi jej to obračanje oči ni moglo biti posebno prijetno, je bila vsekakor navajena tega, ker se je vedla jako razumno, kakor da je glavna njena služba, predstavljati uro. Naši prijatelji domačini so se zelo čudili, da ne poznamo te vrste ure. Nabrali so v vasi par tucatov mačk, ker so nam hoteli pokazati, da gredo vse ure v mačkinih očeh popolnoma pravilno. Punčice v mačkinih očeh postajajo namreč do pol dneva vedno manjše ter imajo ob 12. obliko tanke črte, ki je kakor las potegnjena navpično preko očesa. Potem se punčica počasi zopet razširja, tako da vsak otrok pri malo vaje kmalu lahko natančno določi čas po mačkinih očeh.

V katerem jeziku je govorila Eva. Da je znala Eva dobro govoriti, tega ne oporeka nihče. Toda v katerem jeziku je zapeljala svojega Adama? Učenjaki in lajki so se že bavili s tem vprašanjem. Največ jih je bilo mnenja, da je govorila Eva hebrejski, ker je sv. pismo tudi hebrejsko. Modri mož Goropij (okoli 1580) je trdil, da so v raju govorili holandski; temu je ugovarjal Kempe, ki je dejal: »Bog je govoril švedski, Adam in Eva sta mu odgovarjala danski, kača pa je v elegantni francoščini hvalisala lepa jabolka.« Perzijani so bili mnenja, da sta Adam in Eva govorila njihov jezik, angel Gabrijel je govoril turški, kača pa arabski. Take so trditve srednjeveških učenjakov, a zediniti se niso mogli.

Umetniki proti odlikovanjem. Profesorji draždanske akademije upodablajočih umetnosti so naprosili ministrstvo notranjih poslov, naj vbodoče umetnikom ne podeljuje nikakih redov ali drugih odlikovanj. S tem hočejo vodilni umetniški krogi preprečiti častilakomno hlaštanje po odlikah. Ta gonja za odlikami se je v poslednjem času posluževala že nedopustnih sredstev ter najraznovrstnejših intrig. Tudi se je z redovi in odlikovanji samo gojila in krepila neopravičena domišljavost posameznih umetnikov.

Razložek med avstro-ogrskim in med državnim nemškim konzulom. Dva avstrijska trgovca sta hotela svoje znanje španščine popolniti in v to svrhu preživeti svoj dopust na morskem obrežju španskem. Pisala sta avstro-ogrskemu konzulatu v Madrid ter prosila, naj se jima sporoči,

cijo, Malago, Santander in San Sebastian. V prvih dveh krajih je podnebje milo, a gorkejšje; najprijetneje je ondi v maju. V Santandru in San Sebastianu je hladnejše in morje viharnejše. Kopanje se začne v Španiji pravzaprav šele meseca junija, zlasti v severnih kopališčih. Učitelja dobita povsod; v ostalem pa jima bodo pomagali iskati nemški konzulati v dotičnih mestih. Plačati ni za ta odgovor ničesar. — Razložek je



Mesto Črnomelj: Trije mostovi. (Fot. Tomo Kramer.)

torej sledeči: avstro-ogrski konzulat je odgovoril avstro-ogrskima trgovcema osorno, brez podatkov in je zahteval za to 5 K; nemški konzul je odgovoril tujima trgovcema prijazno, temeljito, jima je ponudil pomoč ter ni — zaračunal ničesar. Taka je naša birokracija.

vestmi o preteči nevarnosti. In tako je bil prav zadovoljen, da je imel stari grof spotoma in doma pri obedu toliko povedati o svojem potovanju, da sam niti ni prišel do besede.

Grof Reto de Komaren se je vračal dokaj slabe volje. Bil je tako ekskluziven in zakrknjen aristokrat, da si je težko misliti enakega. Seveda ni kazal svojega aristokratskega mišljenja in čutenja tako smešno kakor markiza d' Arlanž; prila-

**Steckenpferd-lilijinomlečno mlie**

prej ko slej neutržno za racionalno oskrbo polti in lepote. Priznanostna pisma. 157 Po 80 h povsod.

godil se je bil v svojem občevanju z meščanskimi ljudmi vsaj na zunaj modernim razmeram. Da, občeval je z njimi celo z izbrano, skoraj žaljivo vljudnostjo. Razumel je popolnoma, da se postavlja proti aristokratskemu gospodstvu druge oblike, a vendar je bil prepričan trdno, da zadobi krvna aristokracija enkrat svojo prejšnjo moč, četudi morda na drugačnih osnovah. In bil je v resnici eden izmed voditeljev reakcionarne stranke. Kakor je bil vljuden v občevanju z meščani, tako brezobzirno je zastopal svoje nazore v krogu svojih stanovskih tovarišev. Zdaj pa se je bil sprl na poti z vojvodo Sarmeškim, češ, da se je ta pregrešil zoper eno izmed najbistvenejših dolžnosti njegovega stanu. Že prej sta se večkrat sprekla s prijateljem izza mladih let, kadar sta govorila o političnih in družabnih zadevah; a zdaj je bilo prijateljstvo končano enkrat za vselej — tako je vsaj trdil svojemu sinu. Vojvoda je bil prodal eno svojih najlepših posestev na severnem Francoskem; stari grad njegovih očetov je bil določen, da ga izpremeni v tovarno za sladkor. Vobče je kazal namen, izpremeniti skoro vse svoje nepremično imetje v gotov denar in ga naložiti v akcijah in obligacijah. Stari grof pa je štel ravno vsakemu plemiču v eno prvih dolžnosti, čuvati svojo rodbinsko posest in varovati z njo spojeno avtoriteto, ki jo je uživalo plemstvo v deželi. Kam pa pride svet, ako se plemstvo izkorenini?

Mladi grof se je osmelil in ugovarjal to in ono, vzlasti pa, da ima vojvoda Sarmeški osem otrok, bogat pa ni preveč. Toda stari gospod ni priznal nobene opravičbe in je našel v tem le povod, da je razpletal svoje nazore še nadalje. In tu je začel govoriti tudi o pogubnem libe-

ralnem mišljenju, ki okužuje mlajše plemiško pokolenje, in o pomanjkljivem čuvstvu odgovornosti, ki jo dolguje svojim rodom. Par zbudljajev je izkupil tudi mladi grof, ki mu je bil po triletni borbi

pravljaj vedno živahneje, nazadnje pa se je začel jeziti nad kratkimi, vzdržljivimi ali celo ogibljivimi odgovori svojega sina. In zdajci je dejal:

»Če te človek posluša, bi skoraj dvo-



Zlata poroka: Gospod Matija Bončina, bivši stavbeni podjetnik v Gor. Tribušah pri Slapu, obhaja zlato poroko. Na desni jubilarja hči, na levi vnukinja z 2letno pravnikinjo v naročju. Spredaj pravnuiki in pravnikinje.

naposled izsilil dovoljenje za svojo ženitev s Klaro d' Arlanž.

»Ti boš še bogat,« je rekel svojemu sinu. »Toda če dobiš toliko in toliko otrok, pojde tudi tvoje imetje na toliko in toliko kosov.«

Obed je bil skoraj pri kraju. Stari grof, ki je bil močan jedec in pivec, je raz-

mii, ali se pretaka po tvojih žilah res ponosna kri grofov Komarenskih, ne pa kri navadnega plebejca!«

Mladi grof, ki se je premagoval toliko časa, se zdaj ni mogel več zatajevati.

»Ako delam takšen vtis,« je odgovoril, »potem najbrže ne bo brez vzroka.«

## Produktivna zadruga ljubljanskih mizarjev

registrovana zadruga z omejeno zavezo.

— Tovarna na Glincah pri Ljubljani. —

Priporoča se slavnemu občinstvu za  
**portalna,**  
**stavbena,**  
**pohištvena**  
**mizarska dela.**

Prevzema kompletne oprave za  
**hotele,**  
**kavarne, vile,**  
**gostilne,**  
**privatna stanovanja.**

Izdeluje se v lastni najmodernejši opremljeni tovarni na Glincah in se jamči za solidno delo.  
Proračune se dopošlje na zahtevo brezplačno in v najkrajšem času.

## Trgovina z usnjem

na debelo in drobno



# K. A. Kregar,

Ljubljana, Sv. Petra c. 21-23.

Telefon 96. 237

**Cenike,** brošure, knjige itd. natisne elegantno in okusno ter najceneje

Učiteljska tiskarna v Ljubljani.

## Za trgovino

se odda prostor z opravo vred na Gorenjskem v najem. Pripravno tudi za šiviljo.

Ponudbe pod "Trgovina 831" poštino ležeče Ljubljana.

Za krošnarje, kramarje, preprodajalce in za vsako hišo. — Pri stiskanju lahko poškodovano 138

**toiletno milo** pošljem vsakomur

**5 kg za 6.50 K.**

(50 do 62 kosov) dišave: vrtnice, mandeljni, vijolice, glicerini, mošus, liljino mleko, zelišča itd. Najfinejši parfumi v vseh dišavah steklenica 2 K. Razpošilja po povzetju največja parfumerij-razpošiljalnica Fran Human, Dunaj II., Aloisgasse 3/35.



**Po grozovito** visokih cenah plačujemo često blago za moške in ženske obleke.

Temu se lahko ogne vsak zasebnik, če naroča to kakor tudi šlesko platneno in pralno blago naravnost iz kraja tovarno. Zahtevajte torej, da Vam brezplačno pošljemo svojo bogato zbirko pomladnih in poletnih vzorcev.

ki jih nam zopet vrnete v 8 dneh. V zalogi imam samo najboljše izdelke.

Razpošiljalnica sukna **Franc Šmid,** Jägerndorf št. 38. (Avstr. Šlezija).

V vsakem varčnem gospodinjstvu

rabijo že mnogo let najrajše

## „Sapolin“

kot najboljši prašek za pranje. Dobiva se v vseh špecijskih trgovinah. Izdeluje firma: Pavel Hatheyer, tovarna mila, Celovec. 289

Proda se lepa enonadstropna

# hiša

z zidanim gospodarskim poslopjem, z velikim sadnim in zelenjadnim vrtom in nekoliko polja, ležeča v prijaznem trgu blizu Celja ob državni cesti. Primerna tudi za vsako obrt. Cena izredno nizka. Polzvedbe na naslov: Josip Bizjak, orožniški strajmojster, Vojnik pri Celju.

## !! Za birmo !!

Priporoča se tvrdka

# H. SUTTNER

Ljubljana 5, Mestni trg 25.

Nizke cene, solidna in dobra postrežba.

Glavno zastopstvo tovarne ur „Zenith“.



Ceniki zastoni in poštine prosti.

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

## Zastonj

dobi 2 1/2 metra modernega blaga za bluze ali za robce za otroke 21 kdor naroči

5 kg pošl. zabojček žitne kave za 4 K 50 vin. ali 4 kg žitne in 1 kg fine flgove kave za 4 K 70 vinarjev.

Vse pošilja tudi z 2 1/2 m blaga vred franko po povzetju

Prva Severomor. Prazarna Žitne Kave v Postřelmovu. (Severno Moravsko)

Podpirajte podjetje v obmejnih krajih.

## Najboljše

sredstvo zoper stenice in drugi mrčes je

# „Morana“

„Morana“ uničuje temeljito stenice in njihovo zalego. Naroča se pri M. Skrinjar, Trst, Via Ferriera 37/L. 200 gramov stane 1 K. 117

Pri večjih naročilih popust, trgovcem rabat.

Pogled, ki je spremil besede mlade grofa, je bil tako zgovoren, da je planil stari gospod s svojega sedeža. Njegova jeza je izginila, kakor da bi jo bil veter odnesel. Prašal je tiho in negotovo:

»Kako misliš to?«

Albert se je že kesal besed, ki jih je bil izgovoril. Toda zgodilo se je bilo, in če ne zdaj, bi se bila morala vršiti obojestranska izjava gotovo čez par ur.

»Govoriti imam s teboj resne stvari, ki se tičejo časti naše rodbine. Nisem ti hotel pokvariti z njimi že prvega večera. Ako pa želiš, lahko začneva takoj.«

Z vidno tesnobo je poslušal stari grof sinove besede; bilo je, kakor da že ve, kaj pride, a se vendar boji.

»Verjemi,« je povzel Albert obotavljaje, »da ti ne bom očital nikoli, naj se zgodi, kar se hoče. Saj si bil vedno tako dober z mano...«

»K stvari! K stvari!« je viknil stari grof osorno. »Uvodov ne potrebujem.«

Albert je pomolčal. Nato se je odločil in dejal:

»V tvoji odsotnosti sem čital tvoja pisma... vsa pisma, ki si jih pisal nekoč gospe Valeriji Žerdijevi.«

Grof je planil kvišku, kakor da ga je pičila kača, in vrgel jezno svoj stol po tleh.

A zazdelo se je takoj, da ga je sram tega srditega izbruha; sam je pobral stol in ga postavil spet na njegovo mesto. Nato je dejal:

»Praviš, da se morava porazgovoriti zaradi časti naše rodbine? Dobro, spo-

razumeva se takoj. Prosim, pojdiva v mojo sobo.«

Pozvonil je. Vstopil je sluga.

»Niti mene, niti grofa Alberta ni doma nocoj, naj pride kdorkoli.«

V teh dvajsetih letih, odkar je bil pisal svoja pisma, je grofa mnogokrat obhajal strah, da pride zla ura, ki spravi resnico na dan. Saj so vedele za njegovo tajnost razen vdove Leruževe še tri osebe. Pozabil tudi ni, da je zaupal to usodno skrivnost papirju, čeprav je zagrešil s tem neprevidnost, ki je danes ni mogel več razumeti. Že dolgo mu je bila neumevna strast, ki ga je zapeljala takrat preko vseh meja opreznosti. In kako je mogel pustiti svoja nevarna pisma v tujih rokah, mu je zdaj uganka. Toda izprva je zaupal svoji ljubici neomejeno; pozneje, ko je prekinil razmerje po preteku osmih let, je pač mislil, da bi bilo boljše, dobiti pisma nazaj. Toda hotel se je ogniti novega svidenja z žensko, ki jo je ljubil nekoč tako silno, da se ni mogel ubraniti njenega vpliva, kakor hitro je le stopil prednjo. Ni je hotel videti, dokler ne ugasne njena slika popolnoma v njegovem srcu. Tako so tekala leta, in nazadnje si je moral priznati, da je prepozno. Neprevidno se mu je zdelo zdaj, buditi spomine, za katere je najboljši, če spe. Pokazati nezaupanje, je bilo nevarno, in vrhu tega je bila žena morda že zdavnaj uničila vsa pisma, zavedaje se, da so nevarna njej sami in bodočnosti njenega sina.

Tako je tolažil vedno svoje pomisleke, in glej, zdaj je bila nesreča tu.

Sedel je v veliki, z njegovim grbom okrašeni naslanjač pod rodovnikom slovite rodbine Komarenskih, ki je visel v krasnem okvirju na steni njegove sobe.

V srcu sta mu divjala strah in muka. Pokazati pa tega ni hotel. Njegovo držanje je bilo še trdnejše, pogled še ponosnejši in mrzlejši nego po navadi.

»Kako so ti prišla moja pisma v roko?« je prašal.

Tudi mlademu grofu se je bilo zdaj vrnilo ravnotežje duha. Govoril je mirno in razločno, brez okolišev in praznih besed, ki bi bile storile vso zadevo le še mučnejšo.

»V nedeljo dopoldne se je javil pri meni mlad mož, češ, da mora z mano govoriti o važnih stvareh; dovolil sem mu razgovor, in naznanil mi je, da sem le nezakonski sin svojega očeta, podtaknjen protizakonito namesto pravega sinu grofice Komarenske.«

»Pa nisi vrgel tega človeka skozi vrata?«

(Dalje prihodnjič.)

II. knjiga „Knjižnice Slovenskega Ilustr. Tednika“ Milana Puglja „Mimo ciljev“ izide koncem tega meseca in kot III. knjiga izidejo v prvi polovici junija Cvetko Golarja: „Kmečke povesti“.

Prečitajte mojo notico v uredniškem delu in pišite po vzorce!

Z odličnim spoštovanjem

I. N. Šoštarič, trgovina.

Maribor, Gosposka ulica 5.

234

## Dober svet za bolnike

je največja dobrot. Taka izvrstna zdravstvena navodila, ki jih je preizkusilo že na tisoče bolnikov, prinaša 64 strani obsežajoča knjiga, v kateri najdemo najboljše zdravstvene nasvete, ki gotovo vedno do popolnega ozdravljenja, vsi oni ki trpe na oslabelosti živcev, slabokrvnosti, onemoglosti, oslabelosti, ki nimajo spanja, na otožnosti, glavobolu in hrbtobolu, nervoznem srčnem bitju, nervoznem motenju v želodcu, čreveh in mehurju, protinu, skrnjal, ishiji, krču in mrtvoudnosti.

Zastonj in poštnine prosto pošlje to knjigo vsakomur, ki jo zahteva, posebej knjigo za moške in posebej za žene  
Das Elektro Vitalizer Ärztliche Institut,  
Budapest VI., Vörösmarty-u 45/105.

Manufakturna trgovina

**J. GROBELNIK**

152

prej Franc Souvan sin

: LJUBLJANA :



Mestni trg 22  
nasproti lekarne.

Posebno bogata zaloga

**sukna** za moška  
oblačila!!

Najboljši nakupni vir  
**modernih blagov**  
za ženske obleke  
iz svile, volne, delena itd.

Vedno zadnje novosti  
**rut in šerp.**

Bogata zaloga  
vsakovrstnih preprog, zaves in garnitur. Izkušeno dobri šifoni, platni kotenine in drugo belo blago.

Zunanja naročila se točno izvršujejo.

# THE VERA

## American Shoe

za gospode in dame  
so že došli iz

### Amerike.

Moderni, priležni, elegantni, ceni, trpežni.

Edina prodaja  
v trgovini s čevlji

## Fran Szantner

v Ljubljani  
Šelenburgova ul. 4.



Trade-mark registered.

Made by  
Rice & Hutchins  
Boston, Mass. U.S.A.



## Književnost.

**Rado Murnik: Lovske bajke in povesti.** »S1. Narod« z dne 16. t. m. je objavil laskavo oceno, iz katere navajamo: V knjižnici »Slovenskega Ilustrovanega Tednika« so izšle kot prvi zvezek »Lovske bajke in povesti« odličnega slovenskega humorističnega pisatelja Rado Murnika. V knjigi je zbranih dvanaest zgodb in povestic iz lovskega življenja, ki so večidel vesele in dovtipne vsebine, pisane s prijetnim humorjem in naivno, priprosto šegavostjo. Lovska latinščina, ki jo Murnik pripoveduje z razposajeno in jovijalno komiko, čitatelju sicer ne izvljuba krčevitih salv smeha, ali je vendar tako prijetno in lepo berilo in zabavno vseskozi. Jezik je bogat in obiluje vse polno pristnih lovskega izrazov ter je tudi v tem oziru knjiga pravcato lovska besedišče. V jezikovnem oziru je Murnik najbolj vesten slovenski pisatelj, ki neguje in čisti naš jezik z ljubeznijo in naslado. Izraža se plastično in slikovito, nikoli mu ne manjka pravega izraza, in se vidi, da Murnik ne uživa samo narave, ampak jo tudi študira, kar pričajo nešteti opisi, polni barv in resničnosti. Zato ne bo slovenski jezikoslovec z nič manjšim užtkom bral teh Murnikovih bajk in povesti kakor navdušen lovec; prvi bo našel v njih mnogo pristnih, lepih in redkih izrazov, a drugi mične popise zmeraj krasnega gozda poleg

zabavnih anekdot in veselih zgodb. V celoti je pokazal Murnik, da je zlasti mojster jezika. V njem je njegova moč, tudi njegov humor ni toliko v situaciji in dejanju, kakor v besedi. Vsekakor so Murnikove »Lovske bajke in povesti« lepa knjiga, ki bo gotovo našla mnogo hvaležnih čitateljev. K. O.

**Lepe razglednice za 500letnico ustoličenja** je založila Slovenska kršč. soc. zveza za Koroško. Vsak narodnjak naj to leto poseže po teh razglednicah! Neštetokrat se bo govorilo o ustoličenju koroških knezov. Spomin na nekdanjo staro pravdo koroških Slovencev naj se širi v zadnje slovensko vas, in ravno razglednice naj v to najbolj služijo. Vse organizacije se na Koroškem bojujejo za življenje in smrt. Naša »Zveza«, ki naj vso Koroško organizira na polju izobrazbe in prireja nešteto shodov, rabi nujno sredstev, zato prosi, naj bi se vsaj na ta način pomagalo Zvezi, da bi se razglednice razpečale. Cena: 100 komadov 6 K, boljše vrste 10 K. Slovenska kršč.-soc. zveza v Celovcu. Velikovaška cesta 5.

## Listnica uredništva.

Na razna pisma odgovarjamo: Nenaročenih spisov ne vračamo in kritik o vposlanih rokopisih ne sporočamo, ker nimamo časa za kaj takega. Vse uporabno prijavimo prej ali slej.

**Priporočamo vsem najtopleje domačo tvrdko** H. Suttner v Ljubljani 5, ki je največja razpošiljalnica zlatnine in srebrnine na slovanskem jugu. Zahtevajte cenik, ki ga dobite zastonj in poštne prosto!

**Zahtevajte povsod izrecno le Kolinsko kavno** primes, ki je splošno znana kot najboljši kavni pridelek. Vsak pameten človek kupuje samo dobro blago, kajti za slabo blago je vsak vinar v vodo vržen. — Kolinska kavna primes je blago tako izvrstne kakovosti, da vsakega popolnoma zadovolji. Kava, kateri je pridejana Kolinska kavna primes, je najboljša.

**Lepo se čita današnji oglas »Slovenske Straže«,** s kojim se naročnikom turške srečke obetajo glavni dobitki po 400.000 in 200.000 zlatih frankov. Opozorjamo!

**Ni skoro Slovenca,** ki bi ne poznal stare domače tvrdke F. Čuden v Ljubljani. Le pri njej se kupi zanesljivo idoče ure, fine uhane, prstane itd. po zmernih cenah. Lastna tovarna ur v Švici. Zahtevajte cenik, ki se pošlje brezplačno.

**Ali ste že poskusili naročiti pri meni vzorce** in cenike raznovrstnega blaga? Če še niste, naročite takoj! Pošljem Vam brezplačno. Uverili se bode, da razpolagam s prvovrstnim blagom, trpežnim in cenim, kakor ga nikjer ne dobite pri tujih razpošiljalnicah. Posebno za birmo otrok bode, tudi lepo in dobro blago; za botre in botre imam pa izvrstne stvari. Moj naslov: Prva slovenska spodnještajerska razpošiljalna trgovina I. N. Šoštaric, Maribor, Gosposka ulica štef. 5.

## Lovsko povrtno in žepno = obrambno orožje =

ne kupite nikjer ugodnejše kakor pri svetovno 288 znani



tovarni za precizijske puške JOS. WINKLER v Borovljah (Koroško).

Vsaka poprava, novo kopito in nabijalne toke popravlja hitro, trpežno in prav poceni. Moj glavni cenovnik I. T. pošljem na zahtevo resnim reflektantom zastonj.



Poskušnje Nestléjeve moke za otroke se dobivajo popolnoma zastonj pri Henri Nestlé, Dunaj I., Biberstraße 82.

## Poslano.

**Gospod plem. Trnkoczy**  
Iekarnar v Ljubljani.

Moja soproga je zadnjega sinčka s Sladinom »sladni čaj« zredila. Fant je pol-drugo leto star, čvrst in močan in ni bil še sploh nič bolan. Pri prejšnjih 3 otrocih je rabila razne redilne moke, s kojimi ni niti približnega uspeha imela. Sladin priporočam vsem staršem.

Splošnovanjem

284

**Makso Kovač,**  
c. kr. vojaški uradnik.

V Pulju, dne 23. marca 1914.

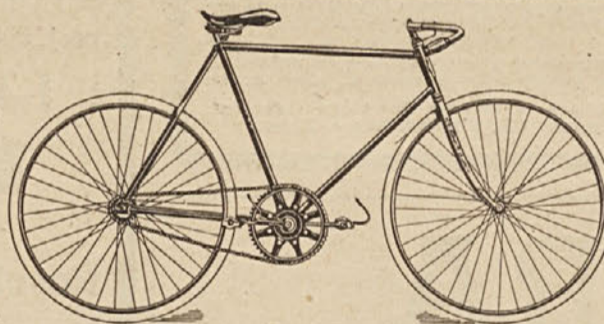
**Automatiški lovilec**  
za velike množice.

Telefon 23.446. 200



Za podgane K 4—, za miši K 2-40 lovenje brez nadzorstva do 50 živali v eni noči. Ne vpliva vreme nanje in se nastavlja sami. Past za ščurke, edina svoje vrste, vjame v eni noči tisoče ščurkov in grilov, po K 2-40. To najboljše iznajdbo razpošilja po povzetju Fr. Humana, Dunaj II., Altagasse 3/29. Mnogo priznanih pisem. Svarimo pred manj vrednimi ponaredbami. V rabi so tudi po c. kr. voj. nalagalnih skladščih.

Najboljša!



Prvovrstna!

**Puch vozna kolesa!** Dobe se samo Ign. Vok pri tvrdki

tovarniška zaloga šivalnih strojev in koles 227

**Ljubljana, Sodna ulica štef. 7.**

# Turške srečke!

6 žrebanj vsako leto. — Glavni dobitki v zlatih frankih:

400.000, 400.000, 400.000, 200.000, 200.000, 200.000.

**Vsaka srečka mora zadeti.**

**Pozor!!**

Prihodnje žrebanje:

**1. junija.**

**Mesečni obrok 6 kron.** (290)

Pojasnila daje in naročila sprejema: **Glavno zastopstvo srečkovnega oddelka Češke industrijalne banke v Pragi, Ljubljana.**

Naslov za pisma: **Srečkovno zastopstvo Ljubljana 3.**



**SAMO K 10-**

stane v Prvi gorenjski razpošiljalnici IVAN ŠAVNIK, Kranj št. 154.

4 1/2 m volnena blaga za eno 1 svilnat pas in še več drufino žensko obleko v ljubni barvi, vrh. K 15.  
3 zelo fini robci za na glavo, 3 lepi žepni robci iz sifona, 2 para močnih ženskih nogavic, K 20. 283

**Solidno ugledno domače podjetje!**

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam, da bodem letos o priliki 25letnice obstoja moje tvrdke prodajal

**birmanska darila**



kakor: ure, verižice, obeske, prstane, uhane itd. po znatno znižanih cenah. Edina zaloga najboljših ur z lastno znamko »Tup«. — Lastna delavnica z električnim obratom za popravila in nova dela. 262

**Lud. Černe, juvelir in trgovec**  
Ljubljana, Wolfova ulica št. 3.

**Ob kašlju,  
težki sapl,  
pljučnih boleznih**

celo v najtrdovratnejših slučajih rabi tisoče zdravnikov in bolnikov angleški pljučni redilni prašek CERTOSAN s čudovitim uspehom. CERTOSAN, ki ga smemo pri-  
mešati skoro vsem jedilom in pijačam, ozdravi hitro in temeljito kašelj, težko sapo, žrelni in pljučni katar in uničuje znake pljučne jetike. Razentega zbuja CERTOSAN tek in povzroča, da bolnik očitno pridobiva na teži in moči. — Velika originalna steklenica CERTOSANA velja 5 kron. Dobi se v lekarnah. Glavna zaloga: Lekarna Josef von Török, Budapest VI., Király-utca 12/1. 285

**Krasne spomladanske novosti**

dobro blago in po že priznani najnižjih cenah dobite v modni **PETER ŠTERK** Ljubljana, Stari trg št. 18. Specijalna trgovina najmodernejših bluz, jutranjih oblek, la kakovosti moško, žensko in otroško perilo, najmodernejši moški klobuki in čepice. Dalje čepice za dame, deklice in otroke ter razni nakiti.

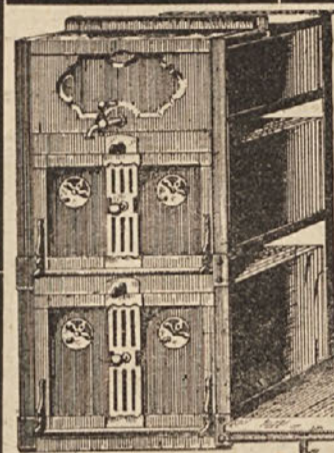
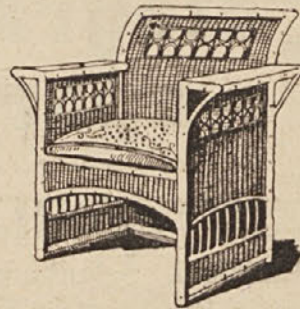
**Vse potrebščine za šivilje itd**

Prva slovenska industrija za ple-  
tarstvo na Primorskem

**Ž. VIŽINTIN**

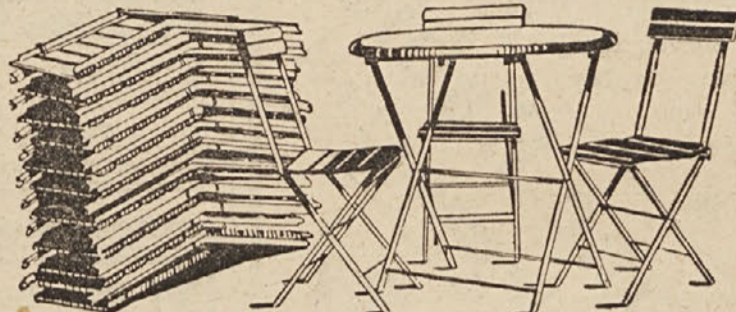
v Sovodnjah pri Gorici.

Najmodernejše mobilije za veže, ve-  
rande, balkone, vrtove, kopališča iz  
peddig in indijske cevi, bambusa itd.  
po načrtih prvih umetnikov.



Pozor stavbeniki! Pozor občinstvo!  
**Izgotovljene štedilnike**

solidno domače delo, prodaja po jako  
nizkih cenah 254  
Rudolf Geyer, ključarski mojster, Ljub-  
ljana, Cesta na Rudolfovo železnico 10.  
priporoča tudi vsa v stroko spadajoča  
dela, vrtno, stopniščne in balkonske  
ograje, rastlinjake itd., ter vsa popravila.



**Pozor!** Železni skladni stoli, mize in klopi so naj-  
pripravnejši in najtrpežnejši za gostilniške, ka-  
varniške, hotelske, kakor tudi za privatne vrtove. Te vrste stoli so pripravn  
tudi za društvene prostore, čitalnice, društvene dome itd. Izdeljujejo se v pol-  
ljubni velikosti in barvi po nizki ceni. Izvršujem tudi vsa ključavničarska dela.

Izdelovalec

244

**IVAN ZORKO, Glince št. 220 pri Ljubljani.**

Ceniki se pošiljajo zastonj in franko.

**Obnovite naročnino!**

**Jakob Zalaznik**  
pekarija, slaščičarna in  
kavarna

Stari trg št. 21  
se priporoča sl. občinstvu posebno z dežele  
**na zajutrak.**

Filijalke: 256  
Mestni trg števil. 12  
Kolodvorska ulica števil. 6.

**Pomladne novosti**  
v izgotovljenih oblekah  
priporoča tvrdka

**Maček & Ko.**

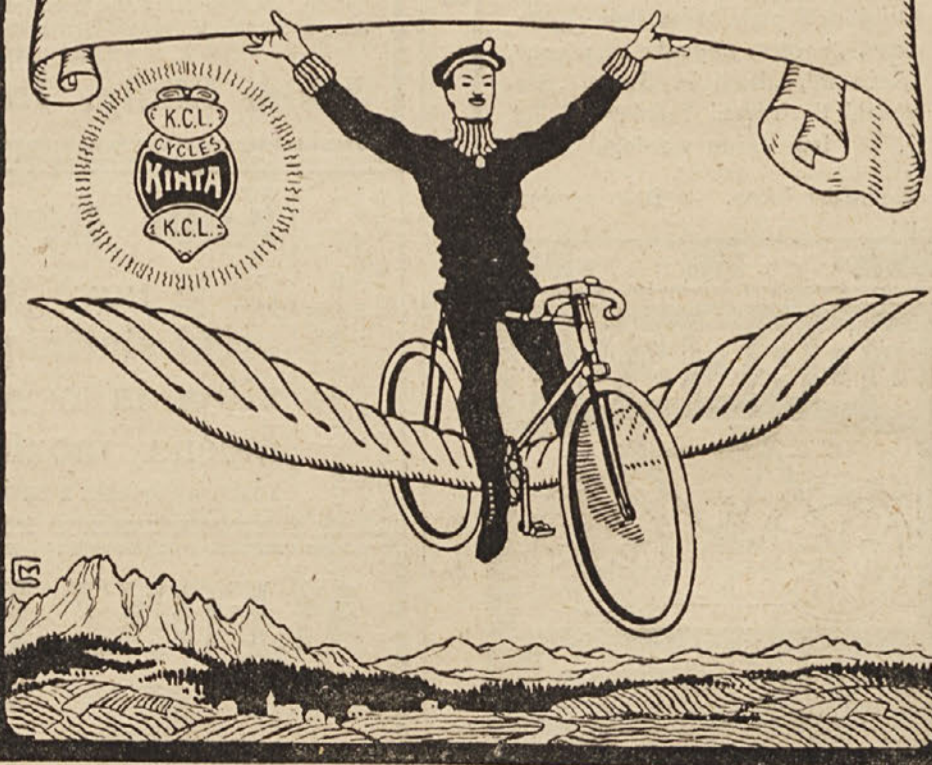
Franca Jožefa cesta št. 3.  
Sprejemajo se naročila po meri,  
ter se izvrše točno in solidno.  
Založniki c. kr. priv. juž. železnice.  
Solidna postrežba. Najnižje cene.

Kupujte pri tvrdkah, ki oglašajo v „Slov. Ilustrovanem Tedniku“  
in sklicujejo se pri nakupovanju na „Slov. Ilustrovani Tednik“.

Poznavalci koles kupujejo edino le „Kinta“ kolesa, ker  
so le ta v priznani najboljših in največjih tovarnah  
Avstrije po naših strokovnjaških navodilih za tukajšnje  
cestne razmere izgotovljena. — Predno ste kupili kolo,  
oglejte si našo veliko zalogo ali zahtevajte prvi in naj-  
večji slovenski ilustrovani cenik domače tvrdke.

**K. Čamernik & Comp.**

specijalna trgovina s kolesi, motorji, avtomobili in  
posameznimi deli, mehanična delavnica in garaža  
Ljubljana, samo Dunajska cesta števil. 9-12.



**KMETSKA POSOJILNICA**

obrestuje hranilne vloge po

Stanje hranilnih vlog: dvajset milijonov.

**4<sup>3/0</sup>/<sub>4/0</sub>**

Popolnoma varno naložen denar.

**LJUBLJANSKE OKOLICE**

v Ljubljani, brez vsakršnega odbitka.

Rezervni zaklad: nad pol milijona.

# Fotografske aparate

in vse v to stroko spadajoče potrebščine ima v zalogi fotomanufaktura in drogerija **ADRIJA** oblastv. konces. prodaja strupov v Ljubljani, Šelenburgova ulica 5. Temnica na razpolago. — Zunanja naročila z obratno pošto. — Zahtevajte cenike. 233

Velika zaloga špecerijskega blaga špirta, žganja, moke, otrobov in koruze.

**Franc Babič**  
Ljubljana, Dolenjska c. 2 in 4.

Na drobno in na debelo.

Umetna knjigoveznica **Ivan Jakopič**  
Ljubljana, Frančevò nabrežje 13

se priporoča za izdelovanje vsakovrstnih knjigoveških del. Izvirne platnice za vsakovrstne slovenske knjige. Vezanje knjig za bralna društva, čitalnice in knjižnice izgotavlja vedno po nizkih cenah.

Originalne platnice za liste: „Slovan“, „Lovec“, „Zgodbe sv. pisma“, „čebelar“, „Dom in Svet“, „Slovenski Ilustrovani Tednik“ itd. itd. ima vedno v zalogi.

Postrežba točna. Delo solidno. 136

**GORČEVA**



KOLESA PRIZNANO NAJBOLJŠA SEDANJOSTI X

**A. GOREC**

LJUBLJANA MARIJE TEREZIJE CESTA št. 14 NOVI SVET NASPROTI KOLIZEJA ZAHTEVAJTE PRVI SLOV. CENIK BREZPLAČNO

## Za kratek čas.

Poetična primera. Mlad oče (ogleduje prvorojenčka): Takole detece je kakor pomlad. Mlada mati: Da, včasih se smeje, navadno pa je mokro.

Filolog v Egiptu. »Pisava s hieroglifi ima po mojem mnenju veliko napako, ki kvari resnemu filologu vsako zanimanje. Hieroglifi so namreč brez pravopisnih hib!«



**SANATORIUM EMONA**  
ZA NOTRANJE IN KIRURGIČNE BOLEZNI. PORODNIŠNICA.  
LJUBLJANA · KOMENSKEGA ULICA 4  
ŠEPIZDRAVNIK · PRIMARIJ · DR. FR. DERGANČ

Kupujte pri tvrdkah, ki oglašajo v „Slovenskem Ilustrovanem Tedniku“.

## „SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fondi K 65,000.000.—  
Izplačane odškodnine in kapitalije K 129,965.304.25.  
Dividend se je doslej izplačalo nad K 3,000.000.—.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slov. narodno upravo. 62

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah, pod tako ugodnimi pogoji, kakor nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetja in smrt z manjšajočimi se vplačili.

Zavaruje poslopja in premoščine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje. — Zavaruje tudi proti vlomom.

Vsa pojasnila daje: Generalni zastop vzajemne zavarovalne banke „Slavija“ v Ljubljani.

Domačini, zahtevajte izdelke domače industrije!

Čevlji tovarne **PETER KOZINA & Co.** v Trziču (Gorenjsko)

so moderne oblike in priznane najsolidnejše izvršbe!!

Zaloga na drobno in debelo: **v Ljubljani, na Bregu št. 20.**



Cene za gospode	K 14.—	17.—	20.—
„ „ dame	„ 12.—	15.—	18.—
„ „ dečke 36/39	„ 10.—	12.—	
„ „ otroke	št. 22-25	26-28	29-31 32-35
	K 5.—	6.—	7.— 8.—

Izredno ploska remontoarka duble zlata kavalirska ura

**7 kron.**



Izdelana je tako, da se težko loči od prave zlata ure. Jako lep, z roko rezljan plašč na pero, v nežnih barvah, kovinast številčnik z arabskimi števkami in sekundnim kazalcem. Točno uravnana in jamčeno točno idoče pravo švicarsko kolesje. Izviren porošten list za 3 leta. Cena 7 kron (porto 70 vin.). Brez carine proti povzetju razpošilja tvornica ur. 265

**Jakob König, Dunaj, III. 373, Löwengasse 37 A.**

Kdor ne verjame, naj poskusi, da je novi „Osetov Silva vrelec“ pri Tolstovrški slatini pošta Guštanj res izvrstna zdravilna in osvežujoča namizna kislavoda, ki močno mozira in ostane čista in dobra.

Konkurira se lahko z vsemi slovečimi vodami. Poskusite, zahtevajte in naročite takoj.

Edino domače podjetje te vrste. Svoji k svojim!

**ALFONZ BREZNIK** učitelj Glasbene Matice in edini zapriseženi strokovnjak c. kr. deželnega sodišča.

Ljubljana, Kongresni trg 15.

Največja in najsposobnejša tvrdka vsega glasbenega orodja, strun in muzikalij Velikanska zaloga in izposojevalnica klavirjev in harmonijev na avstrij. jugu.

Edina zaloga klavirjev: Ehrbar, Bösendorfer, Hözl, Heitzman, Förster, Rud. Stelzhammer, Gebrüder Stingl, Laub, Gloss, Czapka in Hofmann na obroke od K 15.— in 20.— naprej.




**Fotografični atelier**  
**VIKTOR**  
 v Ljubljani, Bethovnova  
 ulica 7, poleg „Kranjske  
 hranilnice“ 238  
 se priporoča za izvršitev  
 modernih portretov.

**Zavod za pranje  
 in likanje** 278  
**Hartmann & Co.**  
 Lastnik Josip Hallegger  
 Trst, Via Zonta št. 8.  
 Telefon št. 765.

**Joghurt sir**  
 za slabokrvne in bolehaljoče  
 za želodcem.  
 Kos le 10 vinarjev.  
 Prima  
 zlatorumeni kvargli št. 4.  
 Poštni zabojček (ca 5 kg à 3-60 K).  
 Kdor kupi 10 zabojčkov, 1 za-  
 bojček zastoj (tudi ob prejema-  
 nju posamič v t. l.) Po pov-  
 zetju od lukaj.

Različni delikatesni siri.  
 Jako fino čajno maslo, sveža  
 jajca. — Cenik brezplačno.  
**Mlekarska razstava v  
 Komotavi leta 1913.**  
 Najvišje odlikovanje.  
 Sirovo maslo 6 dni staro, 1 tek-  
 movalno nagrado; sirovo ma-  
 slo 2 m. staro, 1. tekmovalno  
 nagrado; mehki sir, častno na-  
 gradno, trdi sir, 2. nagrado.  
**Molkereigenossenschaft  
 Oberbaumgarten.**

**Krste**  
 (Rakve)  
 lesene in kovinaste, okraski za kr-  
 ste, pregrinjala za mrtvaške odre,  
 blazine, čipke, črevlje, oblačila, ka-  
 kor tudi vse druge pogrebne po-  
 trebščine so najceneje pri Fr. Mar-  
 goliu, Beljak (Koroško). Iščem  
 solidne zastopnike.

Edina pri-  
 morska to-  
 varna  
 dvokoles  
 „Tribuna“  
**Gorica, Tržaška ulica št. 26.**  
 Zaloga dvokoles, šivalnih in kmetijskih strojev,  
 gramofonov, orkestrijonov itd. 18  
**F. BATJEL, Gorica, Stolna ul.**  
 šte. 2-4.  
 Prodaja na obroke. Ceniki franko.

**A. ZANKL sinovi**  
 tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in steklar-  
 skega kleja v Ljubljani 85  
 priporočajo

oljnate barve, fasadne barve za hiše,  
 kranjski firnež, karbolinej za les, karbo-  
 linej za drevesa, mavec (gips) za podo-  
 barje in stavbe, čopiči za vsako obrt, ka-  
 kor tudi vseh vrst mazila in olja za stroje  
 Zahtevajte cenike.

**Hiša na prodaj.**  
 V Solkanu pri Gorici na glavnem trgu in  
 najlepši legi je na prodaj hiša z velikim  
 številom sob in gospodarskih prostorov po-  
 kojnega Antona Mozetiča z renomirano  
 gostilno s prostornim vrtom in vinogradom  
 zraven. — Kdor želi to priložnost porabiti  
 v svojo srečo naj se blagovoli oglašiti pri  
 posestniku Ivanu Oblokarju v Solkanu.

**Mazilo za lase**  
 varstv. znamka Netopir  
 napravi g. Ana Križaj  
 v Spodnji Šiški št. 222  
 pri Ljubljani. Dobi se v  
 Kolodvorski ul. št. 200 ali  
 pa v trafikki pri cerkvi.  
 V treh tednih zrastejo naj-  
 lepši lasje. Stekl. po 2 K  
 in po 3K. Pošilja se tudi  
 po pošti. Izborno sred-  
 stvo za rast las.  
 Za gotovost se jamči.  
 Zadržuje samo ena  
 steklenica. 2  
 Spričevala na razpolago.

Prodaj  
**bencinmotor**  
 12 konjskih sil, ter žago  
 in mlin s tremi kamni in  
 dva cirkularja, vse sto-  
 ječe, kakor je, ali pa da  
 se cela naprava ven vzame.  
 Zelo malo rabljeno.  
 Obrniti se je na Franja  
 Lenarčiča, Novavas pri  
 Rakeku. 229

Proda se 271  
**nova hiša**  
 z vrtom in vsemi gospo-  
 darsk. poslopji ob glavni  
 cesti v Domžalah, od-  
 daljena 5 minut od kolo-  
 dvora, pripravna za kako  
 obrt ali za privatno upo-  
 rabo. Več se poizve pri  
 hiši št. 40 v Domžalah.

**Vsaki je zadovoljen**  
 kdor kupi kolo pri domači tvrdki  
**A. Gorec, Ljubljana**  
 in vsak bo priporočal  
 pri svojih prijateljih in znancih  
**Gorčeva kolesa**  
 odkrito in najtopleje.

**!! Botri in botrice !!**  
 Oglejte si pri nakupu tvrdko  
**DANIEL ZUPANC**  
 IJUBLJANA, Sv. Petra c. 8  
 nasproti hotela Lloyd.  
 Trgovina z dragulji, zlatino,  
 srebrnino in urami.  
 Popravila se izvršujejo v  
 lastni delavnici točno in  
 najceneje.  
 Lastna izdelovalnica poročnih pr-  
 stanov v vseh oblikah. 261

**Fotografski aparati**  
 iz lesa in kovine, strokovnjaško kon-  
 struirani, ne iz lepenke, kakršne  
 ponujajo nestrokovnjaki: Cene s  
 ploščami, papirjem, kemikalijami in  
 učnim navodilom, poština posebe.  
 Ročne kamere po K 1-60 in več  
 Aparati s stativom K 6-20 „ „  
 Sklopne kamere po K 9-70 „ „  
 in dražje do K 300—  
 v najboljši izvedbi, odlikovani z  
 avstr. državno kolajno.  
 Priložnostna prodaja rabljenih aparatov in ob-  
 jektivov vseh znamk po najnižjih cenah. Ceniki prosto.  
**Elfr. Birnbaum, tovarna za kamere,**  
 Hirschberg 164, Češko. 16

**ProPaar** Telegram z Dunajal  
**Za par K 8.**  
 50.000 parov  
 komisnih čevljev,  
 ki so ostali zaradi pre-  
 kasne dobavitve, sem se  
 odločil čevlje, ki so pri-  
 pravni za najhujše na-  
 pore, razpošiljati par po  
**lastni ceni K 8.—.**  
 Čevlji so iz najboljšega sirovega usnja, z močno zbitimi pod-  
 plati, pete z železom podkovane in usnjenim jermenom. Ti čevlji  
 so najtrdnjši in zaradi tega še posebno priporočljivi za planin-  
 ske dežele. Pri naročilu zadošča napoved mere v centimetrih ali  
 številka. Zamena dovoljena. Razpošilja po povzetju kršćanska Iz-  
 vózna trgovina čevljev 253  
**FRANC HUMANN** c. kr. trg.-sod. vpisana firma  
 Dunaj, II., Alostgasse št. 3.76.  
 Za prepodajalce tncat 90 kron.

**Tvrdka J. BAN**  
 izdelovalnica vozov  
**Ljubljana, Wolfova ulica 12**  
 ima naprodaj moderno elegantno kočijo  
 z dvema garniturama koles (ena z gumi)  
 in nove konjske oprave; avto in motorno  
 kolo s sedežem ter jako fin lovski voz  
 break in različne druge vozove.  
**Sprejema vsakovrstna lakirska in**  
**sedlarska vozna in avtomobilna**  
**dela po primernih cenah.** 280

**Oglas.**  
 Podpisani naznanjam slav. občinstvu,  
 da sem oblastveno avtoriziran za izvrše-  
 vanje vseh stavbenih del, kakor tudi stav-  
 bnih načrtov in proračunov. **ELER IVAN,**  
 stavbeni podjetnik v Miljah-Muggia —  
 Istra. 83

**Modistka**  
**Minka Horvat**  
 Ljubljana, Stari trg št. 21  
 priporoča cenjenim damam svojo  
 zelo povečano zalogo damskih  
 in otroških slammikov.  
 Popravila najceneje. 182

**Ceno posteljno  
 perje!**  
 1 kg sivega dobrega pulje-  
 nega 2 K; boljšega 2-40 K;  
 prima polbelega 2-80 K;  
 belega 4 K; belega puha-  
 stega 5-10 K; velefinega  
 sneznobelega, puljenega  
 6-40 K, 8 K; puha sivega  
 6 K, 7 K; belega, finega  
 10 K; najfinejši prsni puh  
 12 K.  
 Najboljši češki nakupni vir.  
 Naročila od 5 kg naprej franko.  
**Zgotovljene postelje** iz gostonitnega rdečega,  
 modrega, belega ali ru-  
 menega nankinga, pernica 180 cm dolga, 120 cm široka, z  
 dvema glavnicama, 80 cm dolgi, 60 cm široki, polnjena z  
 novim, sivim, prav stanovitnim puhaštim perjem 16 K;  
 napol puh 20 K; puh 24 K; posamezne pernice 10, 12, 14  
 in 16 K, zglativice 3, 3-50 in 4 K. Pernica 200 cm dolga,  
 140 cm široka 13, 14-70, 17-80, 21 K, zglativica 90 cm dolga,  
 70 cm široka 4-50, 5-20 in 5-70 K, spodnja pernica iz moč-  
 nega, črtastega, gradla, 180 cm dolga, 116 cm široka 12-80 in  
 14-80 K. Razpošilja se po povzetju, od 12 K naprej franko.  
 Lahko se franko zamenja, za neugajajoče se vrne denar.  
**S. BENISCH, Dešenice 180, Češko.**  
 Natančneji cenik gratis in franko. 20

**Čuvajte se peg!**  
**Vaše obličje**  
 bo krasno, čisto in fino kakor alabaster.  
 Pike, pege, izpuščaje, rdečico obličja in nosu,  
 sive in rumene lise in vsak neprijeten ne-  
 dostatek odstrani z jamčeno v 6 dneh „Vla-  
 dicca balsamin“. Steklenica K 2-50. Rationell  
 bals. milo K 1-20. Učinek je opaziti že po  
 enkratni rabi.  
**Neprijetne dlačice**  
 z obličja in rok odstrani trajno in brez bo-  
 lesti v 3 minutah edini z jamčeno neškod-  
 ljivi „Sattymo“. Steklenica K 2-50

**Bujno polnost-krasno**  
**oprse**  
 doseže vsaka slabotna dama v treh tednih.  
 Učinek z jamčen. Neštevilni zahvalni in pri-  
 znalni dopisi zdravnikov in dam so na raz-  
 polago. Uspeh se vidi že v 6 dneh. Edino  
 krepčilno in osvežujoče sredstvo. Cena 1 ste-  
 klenice univerzalnega sredstva Et-Admille  
 z navodilom 5 K. K temu posebni kremni  
 izvleček „Vladicco“. K 2.—.  
 Nikako izpadanje las, nikake luskinel!  
**Poarine lasna mast**  
 oživlja in krepi lasne korenine tako, da se  
 lasje in brki krepijo in dobivajo krasno rast.  
 Uspeh z jamčen. Lonček 4 K, manjši 2 K.  
 Prodaja in razpošilja edino ord. kosmetični  
 laboratorij  
**W. Havelka, Praga-Vršovice št. 752.**  
 Tisoč in tisoč priznanj in zahval.  
 (Pozor na razna iz tujine priporočena slaba  
 in draga sredstva.) Za uspeh naših izdelkov  
 se jamči.

## Modni salon M. Sedej-Strnad

priporoča cenjenim damam

slamnike le najfinejše  
izvršbe. Žalni klobuki  
vedno na razpolago.

Ljubljana, Prešernova ulica. Palača  
Mestne hranilnice. 208

## F. ČUDEN

v Ljubljani 201. 212

Prešernova ulica 1.  
je največja in najstarejša eks-  
port. trgovina z urami,  
zlatino in srebrnino.

### Velik nov cenik

dobi vsakdo na zahtevo  
brezplačno.

Lastna tovarna ur v Svici.

Letno se razpošlje več  
tisoč ur na vse strani.



## Ivan Jax in sin

Ljubljana, Dunajska cesta 17

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih  
strojev in strojev za pletenje  
(Strickmaschinen).

Brezplačen  
ponk v ve-  
zenju.



Tovarna v  
Lincu usta-  
novlj. 1867.

Zahtevajte cenik, ki ga dobite brezplačno in  
poštne prosto.

Naročite si Knjižnico „Slov. Ilustrovanega Tednika“!  
Pet elegantno vezanih knjig dobite za samo 8 kron.



12-50

Za pomladansko sezono  
najnovejše oblike  
in v priznani fini kvaliteti

priporočamo

zalogo črevljev

217

ANGLO-NOVAK,

12-50

16-50 Ljubljana, Šelenburgova ulica. 16-50



# Dobro in ceno kupite

pri

## J. Kette Ljubljana

Klobuke,  
slamnike,  
čepice,  
kravate,  
perilo,  
palice,  
dežnike,  
rokavice in vse  
druge modne in  
športne potreb-  
ščine za



Franca  
Jožefa  
cesta  
štev. 3.



gospode in dečke.

31

# Oglejte si konfekcijsko zalogo

v prvem nadstropju hiše Pred Škofijo št. 3 (zraven škofije) v podružnici tvrdke R. Miklauc

Blago dunaj-  
skega kroja.

# „Pri Škofu“.

Cene stalne  
: in nizke. :

Fine in cenejše obleke, suknje, ranglane in pelerine za moške in dečke. Lepe vrhnje  
jopice, ranglane (plašče) in vrhnja krila za ženske. — V trgovini najdete tudi  
veliko izbiro manufakturnega blaga, kakor blago za moške in ženske obleke, raz-  
lično posteljno opravo, lepe rute, šerpe i. t. d. i. t. d.

Cenik na zahtevo po pošti brezplačno. :-: Solidna postrežba!

12